

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

77. vuosikerta

1 / 2024

SKL täytti 85 vuotta
- kattava katsaus
liiton historiaan

Jesse Kallio
nousi
suomalaisten
Ballmaster Open
-voittajien
joukkoon

Junioreiden
EM-joukkue loisti
kotikisoissa
- kolme kultaa
ja viisi mitalia

54. BRUNSWICK
BALLMASTER
OPEN 2024
TAU-HELSINKI-FINLAND 4.11.-14.11.2024

1ST
10.000€

bowling.fi

Puheenjohtajan palsta

SKL:n rahoitusmallin uudelleen arviointia

TERVEHDYS KEILAAJAYSTÄVÄT,

Lähestyn teitä tänään haastavalla asialla eli Keilailuliiton taloudella lyhyellä ja pitemmällä aikavälillä.

Jäsenlukumme oli nyt 1.4.24 7418, joka on 515 jäsentä eli 6,5 % vähemmän kuin vuosi sitten samaan aikaan. Uusia jäseniä on tullut kauden aikana 530, kun niitä viime vuonna oli saamaan aikaan tullut 552.

Uusien jäsenten virta onneksi oletettavasti jonkin verran kiihtyy kesää kohti, sillä SKL:n tukemat peruskurssit ovat nyt menossa, ja niiden myötä tulee useampi kymmenen uutta jäsentä. Ennuste on nyt hiukan alle 600 uutta jäsentä koko kautena, kun viime vuonna niitä tuli 616.

Talouteemme jäsenmäärällä on lisenssimaksujen kautta tietenkin suora vaikutus ja tästä johtuva budjettivaje vuodelle 2024 on nyt luokkaa 25 000 €. Vaikka eri strategiamme keinoin pyrimmekin koko ajan saamaan uusia jäseniä, on ikäjakaumamme takia todennäköistä, että jäsenlasku jatkuu lähivuosina ja meidän on pakko siihen varautua.

Toisena talouteemme merkittävästi vaikuttavana tekijänä ovat valtion urheilu- ja liikuntatuet, joita saamme kahta kautta: suoraa Opetusministeriön lajiliittotukea 260 000 € ja Olympiakomitean huippu-urheilutukea 85 000 € eli yhteensä 345 000 € (2023). Nämä molemmat rahoitetaan nykyisin käytännössä valtion vuotuisesta budjetista. Voimassa olevassa valtion hallitusohjelmassa on sovittu 6 miljardin säästöistä hallituskauden aikana ja myös uusia miljarditason säästöjä kevään kehysriihessä jo suunnitellaan. Samassa hallitusohjelmassa on suoraan urheilulle kohdistettuja säästöjä ilmoitettu Olympiakomitean raportin mukaan seuraavasti: 2024–2 %, 2025–5 %, 2026 -9 % ja 2027 jo -23%. Käytännössä SKL koki ensimmäisen leikkauksen jo tämän vuoden yleistuessamme, kun kyseessä oleva tuki kaikilla lajiliitoilla putosi saman verran eli 3,5 %, joka merkitsi SKL:lle 9 000 € pudotusta. Jos hallitusohjelma toteutuu ja saamme siitä tuon -23 % osuuden niin vuotuinen kokonaisrahoituksemme putoaa vuoteen 2027 loppuun mennessä jopa noin 80 000 €.

Kun tähän lisätään viime vuosina kiihtyneen inflaation vaikutus, meidän on todella harkittava talousmalliamme uudelta pohjalta. Esimerkiksi Hiihtoliiton toimintaa seuranneet tietävät mitä tapahtuu, jos lajiliiton taloutta ei pidetä tasapainossa.

Ensinnäkin kuluista pitää meidänkin edelleen säästää. SKL:n hallitus päättikin jo viime kokouksessa sekä operatiivisista säästöistä hallinnossa, että konkreettista hallintoelinten koon pienentämistä.

Käytännössä päätimme, että jatkossa vähintään yli puolet valtuuston, hallituksen ja valiokuntien kokouksista pidetään etäkokouksina. Lisäksi tulevaan valtuustoon tulee esitys, että hallintoa kevennetään merkittävästi siten, että valtuuston jäsenmäärä putoaisi 20:sta 14 ja hallituksen jäsenmäärä 8:sta 6 varsinaiseen jäseneseen 1.1.2025 eteenpäin. Näiden kahden muutoksen yhteisvaikutus on luokkaa 8 000 € vuodessa. Myös SKL:n suoraan tukemasta kilpailutoiminnasta kuten Finnish Masters ja Keilajattaret/Rookies on Tourista tullaan säästämään yhteensä noin 10 000 € vuodessa. Lisäksi jatkossa striimauslähetyksistä säästetään keskittymällä pääosin loppukilpailuihin kuten SM-kisoihin ja liigafinaaleihin.

Vuotuisina säästöinä jo kuluvalle kaudellahan päätettiin, että maajoukkuepelaajien päivärahat puolitettiin ja että Suomi osallistuu jatkossa nuorten ja aikuisten MM- ja EM-kisoihin mutta ei osallistu IBF:n Maailman-Cup kilpailuihin, millä päätöksellä säästetään helposti useita kymmeniä tuhansia per vuosi. Myös muita merkittäviä säästöjä on läharkinnassa, joista isoimpana mainittakoon jossain vaiheessa paperisen Keilaja-lehden vaihtaminen digitaaliseen, joka toisi noin 30 000 € säästön per kausi, mutta tätä siis ei ole päätetty.

Mutta pelkällä säästämislle ei koskaan viedä asioita eteenpäin ja pidetä toimivaa kilpailu- ja harrastustoimintaa yllä. Säästötoimien lisäksi olemmekin esittämässä valtuustolle uutta liiton rahoitusmallia, joka useimmissa paikallisliitoissa on jo nyt käytössä. Eli hallitus esittää valtuustolle, että kilpailumaksuihin tulee SKL:n arviolta noin 15–25 sentin toimintarahamaksu per keilattu kilpailu. Käytännössä SKL:n toimintaraha tarkoittaisi tulevaisuudessa siis ehkä 1–2 euron hinnan nostoa per kuuden sarjan kilpailu. Näin kulut kohdistuvat jatkossa enemmän niille, jotka aktiivisimmin kilpailutoimintaamme osallistuvat. Näin voimme jatkossa pitää lisenssimaksut ennallaan tai tarvittaessa jopa säättää niitä alemmaksi, jos niin valtuustossa päätetään. Tämä tuo meille merkittävän uuden keinon vaikuttaa, mistä tulokertymämme muodostuu. Myös uusi rekisteriohjelma helpottaa mallin käyttöönottoa, sillä saamme sen avulla helposti selvitettyä, minkä verran kilpailusarjoja minkäkin liiton halleissa on heitetty ja sitä kautta veloituspaikat paikallisliitoilta toimimaan oikein.

Tuomme tarkemman esityksen SKL:n toimintarahaa käyttöönottamisesta jo tulevaan toukokuun valtuustoon ja jos malli siellä hyväksytään, niin uusi valtuusto joulukuussa tulee sitten päättämään sekä tämän kauden 2025–26 toimintarahaa ja että lisenssimaksun suuruuden. Eli käytännössä toimintaraha tulisi käyttöön 1.7.25 kilpailuista alkaen.

Uskonkin, että tällä uudelle rahoituselementille yhdessä merkittävine säästötoimien kanssa pystymme jatkossa entistä paremmin säätämään Keilailuliiton taloutta niin että jäsenmaksun suuruus ei ole liian iso kynnyks ja Suomi on jatkossakin mahtava maa harrastaa keilailua, oli oma harrastamisen taso tai tapa mikä tahansa.

Keilailuterveisin,

OLLI HOSSI

puheenjohtaja

Suomen Keilailuliitto

Sisältö

- 2 PUHEENJOHTAJAN PALSTA
SKL:n rahoitusmallin uudelleen arviointia
- 3 SISÄLLYS
Toimituksen yhteystiedot, hinnat
- 4 TOIMINNANJOHTAJAN PALSTA
Suomi menestyy arvokilpailuissa
- 5 STRIIMAAJA JUUSO JOKINEN TARTTUI
KEILAILUHAASTEESSEEN
Puolessa vuodessa SM-kisoihin
- 7 TULOSTEN TAKANA | KRISTA PÖLLÄNEN
Innokas menestyjä
- 11 JÄRVINEN JÄRKEILEE
Narut tulevat - oletko valmis?
- 12 LUUKAS VÄÄNÄNEN
Rakettimainen nousu huipulle
- 14 SKL 85 VUODEN IKÄÄN
Paimintoja matkan varrelta
- 26 KEILAAJAN FYSIIKKAHARJOITTELUSTA
- 28 JESSE KALLIO – BALLMASTER OPEN -VOITTAJA 2024
- 31 TOMAS KÄYHKÖ LOISTI PBA-KIERTUEELLA
- 32 SUOMI LOISTI EM-KOTIKILPAILUISSA
”Joukkue täyttää kultaa”
- 36 LIIGAMESTARIT 2024
Miehistä Tampereen TKK ja Naisissa Lahden Bay

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

SUOMEN KEILAILULIITTO

TOIMITUS Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

TOIMITUSSIHTEERI Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

PAINOS 10 000

PAINOPAIKKA Punamusta Oy, Lahti

SUOMEN KEILAILULIITTO Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki, avoinna ma-pe klo 9.00–16.00, keilailuliitto@keilailu.fi

Toiminnanjohtaja Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

Kilpailukoordinaattori Tiina Viljakka, puh. 040 591 3996, tiina.viljakka@keilailu.fi

Palvelukoordinaattori Bertta Hartikka, puh. 050 431 0710, bertta.hartikka@keilailu.fi

Viestintä- ja markkinointisuunnittelija Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

www.keilailu.fi

Osoitteenmuutokset omaan paikallisliittoon.

KANNEN KUVAT Henri Havusela, SKL:N ARKISTOT

ILMOITUSHINNAT

Seurat ja keilailuliitot	0,95 €/pmm
Kaupalliset ilmoitukset	1,85 €/pmm
Toistoalennus	25 %

MODUULIHINNAT

Koko sivu, seurahinta 800 €, kaupallinen 1000 €
Puoli sivua, seurahinta 500 €, kaupallinen 650 €
1/4 -sivu, seurahinta 250 €, kaupallinen 350 €
1/8 -sivu, seurahinta 150 €, kaupallinen 200 €
Hinnat koskevat valmiita, määrämittäisiä ilmoituksia

VUOSI 2024

	ilmestyy viikolla	aineisto viimeistään
Nro 2	27	7.6.
Nro 3	41	13.9.

Toiminnanjohtajan palsta

Suomi menestyy arvokilpailuissa

Vuoden 2024 arvokilpailut käynnistyivät Suomen osalta erinomaisesti. Suomi isännöi junioreiden EM-kilpailuja pääsiäisviikolla Talin keilahallissa Helsingissä 23.3.-1.4.2024 ja oli mitalitilastojen ykkösmaa!

Talin keilahallissa riitti tunnelmaa 28 eri Euroopan maan osallistuttua jokavuotisiin EM-kilpailuihin yhteensä 168 juniorikeilaajan voimin.

Suomi saavutti kilpailuista yhteensä viisi EM-mitalia, joista kolme kultaista, yhden hopean ja yhden pronssin. **Markus Lahti** saavutti kaksi henkilökohtaista kultamitalia, ensin kisojen aluksi singlestä ja kirkkaimpana kruununa kisojen lopuksi All eventin kultaa. Jos oli herkkua Markuksen kullat, niin sitä oli myös tyttöjen (**Tiiamari Laukkanen**, **Stella Lökfors**, **Julia Vesanen** ja **Emma Palermaa**) joukkuekulta. Tytöt pelasivat karsinnasta alkaen uskomattoman upeaa peliä ja voittivat EM-kultaa ansaitusti uudella kisaennätysarjalla lyöden Tanskan loppuottelussa pistein 977-861!

Tähän kun lisää vielä Markus Lahden ja **Jussi Laineen** parikilpailun EM-hopean ja poikien (Markus Lahti, Jussi Laine, **Nooa Vilokkinen** ja **Antonio Valtonen**) joukkuepronssin, niin loppu on historiaa.

Kaikki Suomen joukkueen pelaajat saivat näistä kisoista vähintään yhden arvokisamitalin!

Hyvää työtä ja iso kiitos myös poikien valmentajalle **Juha Immoselle** ja tyttöjen **Heli Turjal-le**, unohtamatta joukkueenjohtaja **Reija Lundénia** ja päävalmentaja **Jarmo Ahokkaan** johtamaa koko valmennustiimiämme.

Kolme kultaista mitalia riitti nostamaan Suomen mitalitilastoissa ykkösmaaksi, vaikka Tanskan kokonaismitalimäärä, kymmenen mitalia, oli suurin. Kultaisia oli Tanskalla niistä kaksi.

Junnumme näyttivät, että maaltamme voi odottaa menestystä myös tulevana vuosina, kun he siirtyvät ikäluokissa nuoriin ja aikuisiinkin!

Arvokilpailuherkkua on seuraavaksi luvassa Ranskan Wittelsheimista, jossa pelataan naisten EM-kilpailut 5.-16.6. Suomi saa sinne todella iskukykyisen joukkueen. Ranskaan matkaavat **Jenni Heino**, **Eliisa Hiltunen**, **Ani Juntunen**, **Peppi Konsteri**, **Sanna Oksanen** ja **Essi Pakarinen**.

Kesällä riittää seurattavaa ja jännitettävää vielä, kun Suomen nuoret osallistuvat Etelä-Korean Incheonissa Soulin kupeessa 7.-18.7. pelattaviin MM-kilpailuihin. Joukkuetta ei lehden painohetkellä ole vielä nimetty, mutta varmuudella kova joukkue on sinne lähdössä.

Syksyllä arvokilpailut saavat jatkoa, kun Bratislavassa Slovaakiassa mitellään Euroopan Mestareiden Cup 21.-28.10. Suomi saa sinne mukaan kolme pelaajaa, kaksi miestä ja yhden naisen, kun **Tomas Käyhkö** voitti 2023 Berliinissä pelatun kisan. Suomen edustajat ratkeavat kevään 2024 SM-kilpailujen voittajista ja miehissä myös toiseksi tulleesta.

Kaiken kaikkiaan odotettavissa on jännittäviä hetkiä suomalaisten kamppailuissa Euroopan ja maailman kärkimaita ja pelaajia vastaan.

Suuri kiitos jo tässä vaiheessa kaikille tuestanne ja kannustuksesta joukkueidemme takana.

Hyvä Suomi!

Puolessa vuodessa SM-kisoihin – striimaaja Juuso Jokinen tarttui keilailuhaasteeseen

Turkulainen Juuso Jokinen on suuren haasteen edessä, kun hän lähti joulukuussa kylmiltään puolen vuoden keilailuprojektiin, tavoitteenaan miesten B-tason finaali paikka tulevan kevään SM-kisoissa.

TEKSTI: **MARKUS VILJANEN** KUVAT: **NIKO SIEPPI** JA **JARNO MARJAKANGAS**

JOKINEN, PAREMMIN tunnettu nimellä TurunPug, on suosittu suomalainen striimaaja, joka tekee pääosin peleihin ja erilaisiin haasteisiin painottuvaa videosisältöä Twitch-kanavallaan yli 39 000 seuraajalleen. Aloittaessaan kanavansa ei Jokisella omien sanojensa mukaan ollut mitään taustaa alalle. Sattuma johti aikanaan toiseen ja suosittu kanava sai alkunsa.

– Olen niitä harvoja, joille korona-aika antoi jotain hyvääkin. Olin kahdeksan vuotta lentokentällä töissä, joista neljä yrittäjänä maa- huolintayrityksessä yhtenä osakkaana. Lennot loppuivat sitten kuin seinään, kiitos koronan ja ensimmäistä kertaa yrittäjänä oli aikaa tehdä jotain muuta. Ystäväni teki striimilähetyksiä, joissa kävin vierailemassa. Jollain tavalla persoonani valtasi hänen katsojansa ja minulta kyseltiin koska tekisin omia lähetyksiäni. Meni muutama viikko, kun heinäkuussa tein ensimmäisen. TurunPug-nimi tulee katsojilta ja juontaa yhdennäköisyydestä jalkapalloilija **Teemu Pukin** kanssa.

– Ympäri muodostui nopeasti toimiva taustahenkilöiden tiimi, jonka kanssa ideoin sisältöjä. Twitch perustuu paljon pelaamiseen ja vaikka en ole itse missään pelissä erityisen hyvä, niin koitan olla pelatessani viihdyttävä. Talvet olen paljon toimistolla pelaamassa, mutta kesäisin koitetaan olla sitten striimirepun kanssa ulkoilmassa. Olen tehnyt myös paljon erilaisia haasteita. Dokumentoin koko ajan elämäni, johon katsojat pääsevät mukaan.

Keilailun salat löytänyt Juuso Jokinen kehuu voilaasti keilailuyhteisöä, joka on ottanut tulokkaan hienosti vastaan radoilla.

Joulukuinen soitto aloitti keilailuprojektin

Keilailun pariin Jokinen eksyi, kun joulukuussa pirisi puhelin **Sami Konsterin** soittaessa hänelle.

– Viime keväänä teimme **Timo Revon** kanssa keilailujakson ja Sami oli siinä yhtenä vieraista. Timo halusi esitellä laji ja kävin silloin Kaupin keilahallissa, jossa Sami porasi minulle yhden pallon. Siinä heittelin pääasiasa ränniin ja totesin, että kiva laji, joka on nyt nähty. Siitä meni yhdeksän kuukautta aikaa, kun Sami otti yhteyttä haasteen muodossa, Jokinen taustoittaa.

– Olimme ystäväni **Teemu Packalénin** kanssa jo viime kesästä lähtien miettineet, että ottaisimme jonkin puolen vuoden projektin. Mietin ensin uimahyppäjä, mutta se sitten jäi ja meni koko syksy, kunnes Sami soitti joulukuussa. Hän tuumasi tällaista projektia, että hän hoitaisi perustan kuntoon ja minulla on kuusi kuukautta aikaa treenata SM-kisoihin. Minun oli helppo sanoa kyllä.

Projektin alkuun Jokinen suuntasi **Pasi Uotilan** Strike Shopiin hoitamaan varuste-puolen kuntoon. Konsterikin oli paikalla ja myös **Jarno Marjakangas** hyppäsi vahvasti mukaan valmennusjoukkoihin. Jokinen tarvitsi seuran itselleen ja Marjakankaan kautta hän pääsi TPS Keilajiin ja kantamaan itselleen mieluista TPS-paitaa.

Keilailu pääsi yllättämään monella tavalla

Jokisen tiedot ja taidot olivat keilailusta varsin vähäiset, minkä hän myöntääkin. Oppia on tullut rutkasti ja monet asiat lajista ovat päässeet yllättämään hänet suuresti. Yksi niistä on ollut keilailun varsin fyysinen puoli.

– Olin käynyt yleensä pikkujoulukaudella hohtokeilaamassa ja ajatus lajista olikin vähän semmoinen, mikä sitten nopeasti kumottiin päästäni. Heti ensimmäisillä treenikerroilla oppi koko ajan uusia asioita. Lajin vaatavuus, fyysisyys sekä teknisyyt yllättivät paljon. Alkuun keilasin viidesti viikossa ja siinä tuli siten nukuttua jääpussi ranteessa. Myös moni muu paikka tuli aina vuorotellen kipeäksi, Jokinen naurahtaa.

– Oli myös hauska huomata, että keilailussa jokaisella on oma tyyli. Jokainen voi silti pärjätä, eikä ole olemassa oikeaa tai väärää tyyliä.

Myös kilpailuiden määrä, ja varsinkin niissä jaettavat rahat ovat tulleet Jokiselle yllätyksenä.

– Monissa kilpailuissa on rahapalkintoja, vaikka tonninkin voittajalle. Hyvin nopeasti pääset jo sellaisistakin kilpailemaan, kun aloitat lajin. Ja samalla siellä on myös todella kovan tason keilajia mukana. Striimien chatissakin katsojat ehdottelevat, että heidän kaupungissaan on tällainen ja tuollainen kisa, että tule kokeilemaan.

– Uskomaton porukka on löytynyt tähän ympärille. Ylipäätään keilahallit ja siellä olevat seurat ja hahmot ovat vieneet sydämeni mukanaan. Jos ei ole ollut Jarno tai Sami taustalla, niin kysyn keneltä vaan, niin aina joku on tullut auttamaan, Jokinen kiittää.

Jokisen keilailu-uran aloitus oli varsin nöyrä, kun hän suuntasi kolmen viikon harjoittelujakson jälkeen suoraan Ballmaster Openiin.

– Rehvakkaasti sanoin, ettei jännitä yhtään ja kyllä tämä tästä lähtee. Kolmen ensimmäisen harjoitusheiton aikana huomasin, että tuntui oudolta. Niin paljon jännitti, että olin teipannut väärän käden. Kolme ränniheittoa siihen alkuun putkeen, niin veti nöyräksi ja tajusi, että nyt se työ vasta alkaa.

“Keilailu on jäänyt sydämeeni”

Jokinen kehuu vuolaasti keilailuyhteisöä, joka on ottanut hänet hienosti vastaan. Keilailuprojektin hän toteaa olevan yksi nelivuotisen Twitch-uransa huippuhetkistä. Jokinen kokee saaneensa keilajilta niin paljon tukea ja apua, että hän haluaa antaa kaikkensa.

– Uskomaton porukka on löytynyt tähän ympärille. Ylipäätään keilahallit ja siellä olevat

seurat ja hahmot ovat vieneet sydämeni mukanaan. Jos ei ole ollut Jarno tai Sami taustalla, niin kysyn keneltä vaan, niin aina joku on tullut auttamaan. Annan kaikkeni tälle haasteelle, kun minulle on mahdollistettu näin hienoja asioita. Katsojat ovat päässeet hienosti näkemään, mitä laji vaatii, kun striimeissä on näkynyt muun muassa **Tomas Käyhkön** tasoisia keilajia, Jokinen sanoo.

Tähtäin on toukokuussa ja SM-kisoissa, mutta itse matka on antanut lopulta luultavasti enemmän kuin päätavoite.

– Toukokuussa sitten mitataan kunto. On sellainen tunne, että haluan näyttää, mihin pystyn, mutta paljon on vielä töitä jäljellä. B-finaali on tavoitteena, mutta jos sinne ei päästä, niin ei maailma siihen kaadu. Tietyllä tavalla projekti tulee päätymään SM-kisoihin, mutta keilailu on jäänyt sydämeeni ja varmasti jatkan lajin parissa. ●

Tulosten takana | Krista Pöllänen, 50, kasvutarina Suomen menestyneimmäksi naiskeilaajaksi hakee vertaistaan - “Sain ajan myötä voitonnälkää”

Innokas menestyjä

Seitsemännessä Tulosten takana –jutussa esiin pääsee Suomen kautta aikain menestyksekkäin naiskeilaaja Krista Pöllänen. Pöllänen on urallaan saavuttanut ennätyskelliset kahdeksan naisten Suomen mestaruutta ja lukeutui kansainvälisillä kentillä 2000-luvun eurooppalaisiin kärkikeilaajiin. Tulosten takana –viestikapulan Pöllänen saa toiselta saman aikakauden tähdeltä, Lasse Lintilältä.

TEKSTI: SIMO UOSUKAINEN KUVAT: HARRI LESKINEN, MARKUS VILJANEN JA SKL:N ARKISTO

– **PYRIN** aina parhaani mukaan valmistautumaan erilaisiin tilanteisiin”, Krista Pöllänen kertoo.

Vuonna 2010 jo kauan lajin kärkipiireissä mukana olleelle Pölläselle tuli kuitenkin eteen tilanne, jota hän ei ollut osannut ennakkoon kuvitella. Latvian Riiassa pelatut naisten EM-kilpailut olivat sujuneet Pölläseltä varsin mainiosti – mitalitili oli avattu hopeisella heti parikilpailussa **Piritta Kantolan** kanssa ja myös triokilpailusta Pöllänen ja Kantola napsivat yhdessä **Hannele Impolan** kanssa pronssia. Vaikka myöhemmin pelattu joukkuekilpailu ei tuottanutkaan toivottua jatkoa mitaliputkelle, venyi Pöllänen vielä kisojen yhteenlasketuissa tuloksissa arvostettuun all event –pronssiin.

Loisteliaat kisat päätti all eventin ohella tapahtuman ainut henkilökohtainen laji, masters, johon eteni kisojen 24 parasta keilaajaa. Matsipelikaaviossa 8 parasta keilaajaa sai perinteisesti vapaalipun suoraan toiselle kierrokselle. Paras kolmesta -menetelmällä Pöllänen hoiti avausottelunsa näytöstyylillä, suoraan 2-0 israelilaisvastustajaa vastaan.

Kolmannella kierroksella vastaan tuli kuitenkin kämppäkaveri, ystävä Piritta Kantola. Toiselle tappio tietäisi tien nousemista pystyyn ja toinen varmistaisi mitalin etenemällä kaaviossa neljän parhaan joukkoon.

– En ollut valmistautunut ollenkaan siihen, että saisin ehkä kaikista tärkeimpään matsiin joukkuekaverin vastaan, Pöllänen toteaa.

– Tilanne oli minulle täysin erilainen kuin olin ajatellut. Olimme Pirittan kanssa pelanneet tietysti paljon yhdessä vuosien varrella ja auttaneet toisiamme. Se oli minulle todella rankka paikka, sillä huomasin pelin aikana ajattelevani myös Pirittan pelin kannalta hyviä muutoksia, joita voisi tehdä.

Pöllänen voitti lopulta puolivälieräottelun niin ikään 2-0 ja kruunasi loppujen lopuksi kilpailunsa henkilökohtaiseen Euroopan mestaruuteen.

– Harvoin itken kilpailutilanteissa, mutta tuolloin ajatus siitä, että toinen hävisi ja toinen voitti sellaisen pelin, aiheutti pienen tuntepurkauksen ja minun oli pakko poistua hetkeksi rata-alueelta ja aloittaa sen jälkeen ikään kuin uudestaan, Pöllänen muistelee.

– Lisäksi koko kilpailu oli itselleni muutenkin kovin outo, sillä sain esimerkiksi pelata koko päivän samalla rataparilla, mikä tuntui ehkä hieman epärealistiselta, koska tietenkin hyödyin siitä paljon itse, Krista lisää.

Sattumusten kautta keilailun pariin

Keilailu-uransa Krista Pöllänen aloitti hieman sattuman kautta vuonna 1989. Nuorena jalkapalloa pelanneelle Pölläselle iski rasisivun takia pakkoloma jalkapallokentiltä. Samaa aikaan Lahdessa mainostettiin keilailun alkeiskurssia, jonne Pöllänen meni löytääkseen lepoajalle jotakin tekemistä.

Pöllänen pitkä maajoukkueura pitää sisällään hienoja onnistumisia alusta saakka, mutta myös karvaita tappioita.

– Harrastin nuorena useita eri lajeja, mutta en sanoisi, että olisin ollut kaikessa mitenkään hyvä - olin enemmänkin innokas yrittäjä, Pöllänen kuvailee.

Keilailusta Pöllänen löysi kuitenkin oman lajinsa varsin nopeasti. Menestystä alkoi tulla heti alkuvuosina ja hallilta löytynyt kaveriporukka vei mukanaan keilahallille koko ajan entistä useammin. Samaa aikaan kiivaimmalla treenikaudella muu jalkapallojoukkue meni vauhdilla eteenpäin ja Pöllänen kohdalla nappulakengät vaihtuivatkin pysyvästi keilakenkiin.

– Keilahallille oli aina niin helppo mennä ja olinkin myös varsin ahkera harjoittelija. Äitini kyseli ylioppilaskirjoitusten aikaan, että meinaanko lukea niihin lainkaan, koska asuin tuolloin käytännössä keilahallilla, Krista naureskelee.

Ensimmäisen kerran Pöllänen puki Suomi-paidan ylleen 18-vuotiaana junioreiden EM-kilpailuissa Brysselissä vuonna 1992. Viimeistään tuolloin tyttönimellään Ylönen

keilannut lahtelainen Krista löi nimensä läpi keilailumaailmassa voitettuaan joukkuekullan lisäksi myös kisojen ainoan henkilökohtaisen kultamitalin.

Rakkaan urheiluharrastuksen lisäksi keilailu on tuonut Pölläselle elämään myös pitkän parisuhteen. Vuoden 1994 nuorten MM-kilpailuissa Krista edusti Suomea ensi kertaa tulevan aviopuolisonsa **Pasi Pölläsen** kanssa. Lahtelaisina nuorina molemmat pyörivät samassa, tiiviissä kaveriporukassa ja kiertelivät yhdessä lähialueen kisoja.

– Ehkä se (Pasiin tutustuminen) näin jälkikäteen ajateltuna oli yksi syy, miksi siellä hallilla tuli vietettyä niin paljon aikaa nuorena, Krista naurahtaa.

Lahdessa nuorille esikuvana toimi tuolloin todellista kansainvälistä läpimurtoa tehnyt **Mika Koivuniemi**, joka vei niin ikään nuoria radoille harjoittelemaan ja kilpailemaan. Fasilitetit menestyksen polulle olivat niin sanotusti kunnossa.

Edellisen kerran Pöllänen nähtiin SM-finaalissa vuonna 2021, jolloin hän taipui hopealle Anni Juntusen (kesk.) voitettua mestaruuden. Mitalikolmikön täydensi Eliisa Hiltunen (oik.).

Kasvutarinan myötä voittajaksi

Krista Pöllänen nimettiin naisten maajoukkueeseen ensimmäistä kertaa vuonna 1996, kun Kanadan Calgaryssa pelattiin baker-muotoista joukkuemaailmancupia. Vaikka Pöllänen pääsikin joukkueeseen varsin nuorena pelaajana, otettiin hänet hyvin vastaan osaksi porukkaa.

– Olihan se silloin aika jännittävää, kun olin aina katsonut jonkin verran ylöspäin **Aalton Pauliinaa** ja **Maattolan Annikkaa** sekä muita sen aikaisia idoleita. Kuitenkin kokonaisuudessaan, vaikka joukkueeseen mahtui monia erilaisia persoonia, niin samalla oltiin kovin sopeutuvaisia ja hyvällä hengellä mukana, Pöllänen toteaa.

Aikuisten maajoukkuedebyytti menikin tulosten valossa loistavasti, sillä Suomi voitti historian toisessa joukkuecupin tapahtumassa mestaruuden ja uusi sen vielä kaksi vuotta myöhemmin Hollannissa liki saman joukkueen voimin. Joukkueessa keilasivat Pölläsen lisäksi Aalto, **Reija Lundén**, **Jaana Strömberg** (nyk. Puhakka), **Heidi Larnia** (nyk. Pyykkinen) ja **Anu Peltola** sekä vuonna 1998 Peltolan tilalla **Katriina Kukkula**.

Menestyksen tavoittelu ei kuitenkaan Pölläselle ollut uransa aikana itsestäänselvyys.

– Tietysti toivoin aina voittavani, koska olen kovin kilpailuhenkinen ihminen, mut-

ta olin aina jollakin tapaa tyytyväinen myös muihin sijoituksiin, joita tuli ja iloinen voittajien puolesta. Jossakin kohtaa sitten mietin, että onko siinä mitään järkeä, että uhraan niin paljon aikaa tähän, enkä silti aina halua aidosti voittaa. Koin voittamisen jopa hieman hankalaksi asiaksi, mutta ajan myötä kasvoin siihen, että sain kaipaamaani voitonalkää, Pöllänen avaa.

Useiden erilaisten menestymisten jälkeen uran kultaisimmat hetket osuivat vuoden 2009 kesä-heinäkuuhun. Pöllänen onnistui ensimmäisenä suomalaisnaisena voittamaan World Games –kultaa Taipeiissa, haastavissa olosuhteissa Englannin **Zara Gloverin** nenän edestä.

– Zara varmasti koki, että hän oli jonkinlainen ennakkosuosikki loppuotteluun lähdeittäessä, sillä hän oli johtanut peliä koko kisan ajan. Siinä oli itselleni ikään kuin yllätyksen paikka, vaikka olinkin loppuottelussa hiukan takaa-ajoasemassa, Pöllänen muistelee.

Pöllänen onnistui kukistamaan Gloverin 407-378, vaikka oli ensimmäisen sarjan jälkeen tappiolla 172-214, ja saavutti näin uralaan ehkä sen kaikista arvokkaimman merialueen. Voitonjuhlat eivät kuitenkaan voineet jatkua kauaa, sillä pian oli jo käännettävä lentokoneen nokkaa kohti Las Vegasia ja naisten MM-kilpailuja.

– Lähdin hakemaan niistä kisoista tosissani maailman mestaruutta. Toki tiesin, että olin jo käynyt aika monet kisat, mutta samalla koin, että olin mennyt koko ajan niin paljon eteenpäin, että onnistuessani pystyisin voittamaan mestaruuden, Pöllänen kertaa tuntemuksiaan kisojen alla.

Kovin lataus oli heti kisojen avaustapahtumaan, henkilökohtaiseen singlekilpailuun. Karsinnassa Pöllänen onnistui tekemään tarvittavat 1345 pistettä kuuteen sarjaan ja eteni neljäntenä naisena pudotuspeleihin. Vastus välierässä oli kuitenkin turhan kova, karsinnan voittanut USA:n **Stefanie Nation**, joka venyi voittoon suomalaisesta luvuin 220-195.

– Hetken aikaa tietysti harmitti, etten ihan pystynyt taistelemaan siitä kultamitalista, mutta samalla olin kyllä todella tyytyväinen pronssiin. Matka oli aika raskas, sillä olin yhtäjaksoisesti reissun päällä noin kolme ja puoli viikkoa. Koin kuitenkin tuolloin olleeni elämäni parhaassa kunnossa, Krista toteaa.

Menestyksen myötä Pölläselle nimettiin keilaajalle vielä tuolloin harvinainen 15 000 euron opetusministeriön urheilija-apuraha, joka mahdollisti Pölläselle osa-aikaisen työnteon ja ammattimaisemman keskittymisen keilailuun. Tavoitteet kultajahtiin ladattiin vielä kerran vuoden 2011 Hong Kongin MM-kilpailuihin, >

joissa kuitenkin parhaaksi sijoitukseksi jäi pari- ja joukkuekilpailujen 20. sijat. Näistä jälkimmäisessä Pöllänen tekemä tulos 1201 tiputti hänet myös mastersin ulkopuolelle 89 pisteen marginaalilla.

Vuoden 2012 EM-kisoihin Pöllänen lähti pelaamaan viimeisiä arvokilpailujaan. Kunto oli edelleen kohdillaan, mutta “takki alkoi olla hieman tyhjä”. Takana oli jo yli vuosikymmen keilailumaailman eliitissä ja oli aika alkaa tehdä tilaa muille.

– Olin alkanut valmistautumaan siihen, että Hollannin kisat olisivat viimeiseni. Ehkä hieman hassua sanoa näin jälkikäteen, mutta koin, että olin tuolloin varmaankin henkisesti hieman väsynyt. Vaikka kisat menivät hyvin, oli siinä kohtaa oikea hetki astua syrjään, Pöllänen kertaa.

Hollannin EM-kisoista Pöllänen kahmi vielä kerran hopeisen all event –mitalin sekä pronssin parikilpailusta **Marjo Pöntisen** (nyk. Hirvonen) kanssa. Triomitaliinkaan ei jäänyt matkaa kuin vaivaiset 20 pistettä.

Vaikka huippu-urheilu -ura päättyikin, venyi Pöllänen vielä SM-kultaan 2015, -hopeaan 2021 ja -pronssiin 2018 sekä teki “bonusmatkoja” Euroopan mestareiden cupiin pronssimitalin arvoisesti vuonna 2015 ja vuonna 2016 Shanghain maailmancupiin maajoukkueuran ulkopuolella. Kaiken kaikkiaan maajoukkueedustuksia uralle kertyi noin kolmisenkymmentä.

Iloa liikunnasta ja urheilusta

Keilailu-uransa jälkeen Pöllänen on jatkanut liikunnasta ja urheilemisesta nauttimisesta niin työssään kuin vapaa-ajallaankin. Työuraansa hän on tehnyt pitkään lasten ja nuorten liikunnan aluekehittäjänä Päijät-Hämeen Liikunta ja Urheilu ry:ssä, mutta siirtynyt hiljattain Lahden kaupungin liikuntapalvelu-

Krista Pöllänen oli oman aikansa huippu-urheilija ja suomalaisen naiskeilailun suunnannäyttäjä.

vastaavaksi. Vapaa-ajallaan Pöllänen kertoo hurahtaneensa miehensä Pasiin kanssa uuteen frisbeegolf-harrastukseen.

– Frisbeegolf on ollut samaan aikaan todella hauska, mutta myös todella vaikea harrastus, Krista toteaa. Olen myös jälleen oppinut ymmärtämään, mitä uuden lajin aloittaminen tarkoittaa.

– Olemme pelanneet tosi paljon koronavirusien jälkeen ja laji on kyllä vienyt menessään. Viime kesänä osallistuin myös ensimmäiseen kilpailuun, Pöllänen paljastaa.

Vaikka oma keilailu onkin jäänyt viime aikoina hieman vähemmälle, näkyy laji kuitenkin edelleen Pöllänen arjessa. Tällä hetkellä Krista toimii valmentajana Lahden kahdelle nuorelle lupaukselle, **Roni Leskisel** ja **Santtu Niemiselle**. Suurempia valmennushaaveita Pöllänen ei kuitenkaan omaa, vaikka onkin toiminut myös kouluttajan roolissa peruskursseilla. Sen sijaan hän on lupautunut tarjoamaan apuja tarvittaessa. Omalla urallaan Pöllänen sai neuvoja “monilta hyviltä valmentajilta”, muun muassa **Jouni Helmiseltä**, ja onnistui eritoten yhdellä lajin haasteellisimmalla osaluueella eli kunnan ajoittamisessa tärkeisiin kilpailuihin.

– Kehitin urani aikana itselleni omat systeemini, joiden avulla pääsin hyvään kuntoon. Ehkä isoin vahvuuteni on ollut se, että olen ollut aina tosi hyvä nollaamaan tilanteita. Kun hyppäsin koneeseen, tiesin, että kotihommat saavat nyt hetkeksi jäädä, ja keskityin täysillä tulevaan tilanteeseen, Pöllänen avaa.

– Tärkeää oli myös luottaa itseän ja siihen, että olin tehnyt valmistautumisen aina niin hyvin kuin pystyin. Annoin myös ‘näälän’ kasvaa ja pysyin aina tietyn aikaa poissa radoilta ennen kisoja. Lajissamme se huippukunnan löytäminen on ehkä enemmän myös henkisen puolen juttu – toki myös suorituksenkin tulee olla jollakin tasolla, ettei tarvitse tuntea epävarmaa oloa.

Tulevaisuudessa Pöllänen on kääntänyt katseensa lajista nauttimisen kannalle. Viime keväänä ensimmäisissä senioreiden SM-kilpailuissaan Pöllänen ylsi heti hopealle, mutta sen jälkeen harrastamiseen ehti tulla hieman taukoa. Tällä hetkellä Pöllänen tähyilee radalle “enemmänkin fiiliksen mukaan”.

Seuraavana Tulosten takana –haastateltuun Krista Pöllänen haastaa entisen esikuvansa ja ensimmäisen naisten ammattilaiskeilajan Pauliina Aallon.

– Paukulla on paljon näkemystä ja kokemusta lajista, niin ammattilaisuudesta kuin yrittäjyydestäkin.

Pölläsellä itselläänkin olisi varmasti ollut sananen sanottavanaan naisten ammattilaiskiertueella 2000-luvun alkupuoliskolla. Se ei kuitenkaan lukeutunut Kristan suurimmaksi haaveeksi – eivätkä siksi lukeutuneet edes lu-

kuiset EM-mitalit, World Games –mestaruus tai se puuttumaan jäänyt maailman mestaruuskaan.

– Halusin aina päästä olympialaisiin – se oli kaikista suurin haaveeni, Krista päättää. ●

Krista Pöllänen

• s. 10.6.1973

- Suomen yksi kaikkien aikojen menestyneimmistä naiskeilajista, kirkkaimpina saavutuksina World Games –kulta 2009, henkilökohtainen MM-pronssi 2009, henkilökohtainen EM-kulta 2010 ja useita himmeämpiä mitaleja.
- Aloitti lajin Lahdessa 1989, maajoukkuedebyytti junioreiden kisoissa 1992
- Voittanut myös ennätyselliset 8 naisten Suomen mestaruutta
- Keilajana vahvuutena henkiset ominaisuudet, heikkoutena ratojen luku
- Toiminut uransa jälkeen valmentajana lahtelaisille **Roni Leskisel** ja **Santtu Niemiselle**
- Perheeseen kuuluu aviomies Pasi, jolla on kolme nuorten MM-kultaa keilailussa. Myös tytär Pinja kokeili nuorempana keilailua
- Harrastaa nykyisin aktiivisesti frisbeegolfia

Narut tulevat - oletko valmis?

Kun aloittelin keilailuharrastustani 1970-luvun alkupuolella, kävimme muutaman kerran kilpailemassa Heinolassa, jossa tuolloin oli neliratainen narukeilahalli. Sittemmin narut eivät juuri ole olleet mielessäni, mutta nyt noin 50 vuotta myöhemmin asia on pulpahtanut esiin.

Suomen Keilailuliiton hallitus näet päätti tammikuussa, että narupystytyskoneet sallitaan kilpakeilailussa tietyin ehdoin. Suomeksi ehdot tarkoittavat ainakin sitä, että narukoneiden on oltava USBC:n (jenkkiorganisaatio) hyväksymiä ja että narujen pituuden on oltava vähintään 1372 millimetriä (54 tuumaa).

Kuten aina, keilailuyhteisössä muutokset puhuttavat, nostattavat ehkä tunteitakin. Narut eivät tehne tästä poikkeusta. Ja arvelen, että kun tietoisuus asiasta leviää laajemmin, puheen-

parsi puolesta ja vastaan yltyy. Puhumattakaan, jos ja kun joihinkin perinteisiin keilahalleihin konenosturit vaihdetaan narukoneisiin.

Niin tässä asiassa kuin elämässä yleensä, voidaan nähdä hyviä ja huonoja puolia. Ja toki siitä riippuen, kuka asiaa

arvioi ja missä roolissa. Toivottavasti keskustelun, väittelynkin, tuoksinassa voidaan kuitenkin nähdä metsä puilta: mikä on keilailulle parasta.

Hyviä puolia narukoneissa näyttäisi olevan halvempi hankintahinta ja kevyemmät huolto- ja konerikkotoimet. Eikä narukoneiden kunnossapito taida vaatia samanlaista ammattitaitoa kuin perinteiset konenosturit. Koska ymmärtääkseni ainakaan kaikki keilahallit eivät ole kultakaivoksia, taloudellisuuden hakeminen on ymmärrettävää.

Ehkä ymmärrettävää on sekin, että kun selvästi suurin osa useimpien hallien rahavirroista tulee niin sanotusta hupikeilailusta, lienee lähes yhdentekevää tälle sinällään tärkeälle porukalle, ovatko ratojen päässä koneet vai narut.

Mutta sitten niitä mahdollisia huonoja puolia. Aika moni aktiivikeilaaja tuntuu pitävän naruhallien sallimista kilpailu-

hallina lajin urheilullisuuden takapakkina. Onhan lajimme parissa jo pitkään tehty työtä sen eteen, että keilailu nähtäisiin oikeana urheilulajina siinä missä monet muutkin lajit.

Alaa minua paremmin tuntevat ovat kiinnittäneet huomiota siihen, että naruhalleissa onnellalla, sattumalla näyttäisi olevan konehalleja suurempi merkitys. Keilojen seassa liikkuvat narut kun tuppaavat antavan esimerkiksi isoja reikäpaikkoja ja muita harvemmin nähtyjä paikkomalleja konehalleja herkemmin.

Toisaalta nykyisillä, erityisesti nuorten tekniikoilla narukeilat eivät elä yhtä reippaasti kuin konehallien keilat. Sitäkin joku voi pitää takapakkina kohti urheilullisempaa keilailua, Jos edellä mainitut keilareaktiot ovat totta, keilaajien keskiarvot tulisivat jatkossa olemaan kuitenkin aika lailla samat niin kone- kuin naruhalleissa.

Yhtä kaikki, mikään ei maailmassa ole pysyvää. 50 vuodesa niin keilapallot, rataolosuhteet, kilpakeilailu, yrittäjyyden lisääntyminen kuin moni muukin asia ovat muuttuneet lajissamme. Nyt tulevat sitten naruhallit. Aika näyttää missä laajuudessa. ●

Harri Järvinen

”Niin tässä asiassa kuin elämässä yleensä, voidaan nähdä hyviä ja huonoja puolia”

Luukas Väänänen tekee rakettimaista nousua huipulle

Vuoden alussa 19 vuotta täyttänyt Luukas Väänänen on aloittanut keilailuvuoden 2024 suorastaan myrskyn lailla. Rivakkaa tahtia kehittyvä kahden käden taituri avasi vuoden sijoittumalla tammikuun alussa Ruotsissa pelatussa AIK International Tournamentissa toiseksi. Väänänen takoi finaali päivän läpi huikealla yli 243 pisteen keskiarvolla ja joutui taipumaan vasta yhden sarjan finaaliottelussa ruotsalaista Alex Jokea vastaan 242–277.

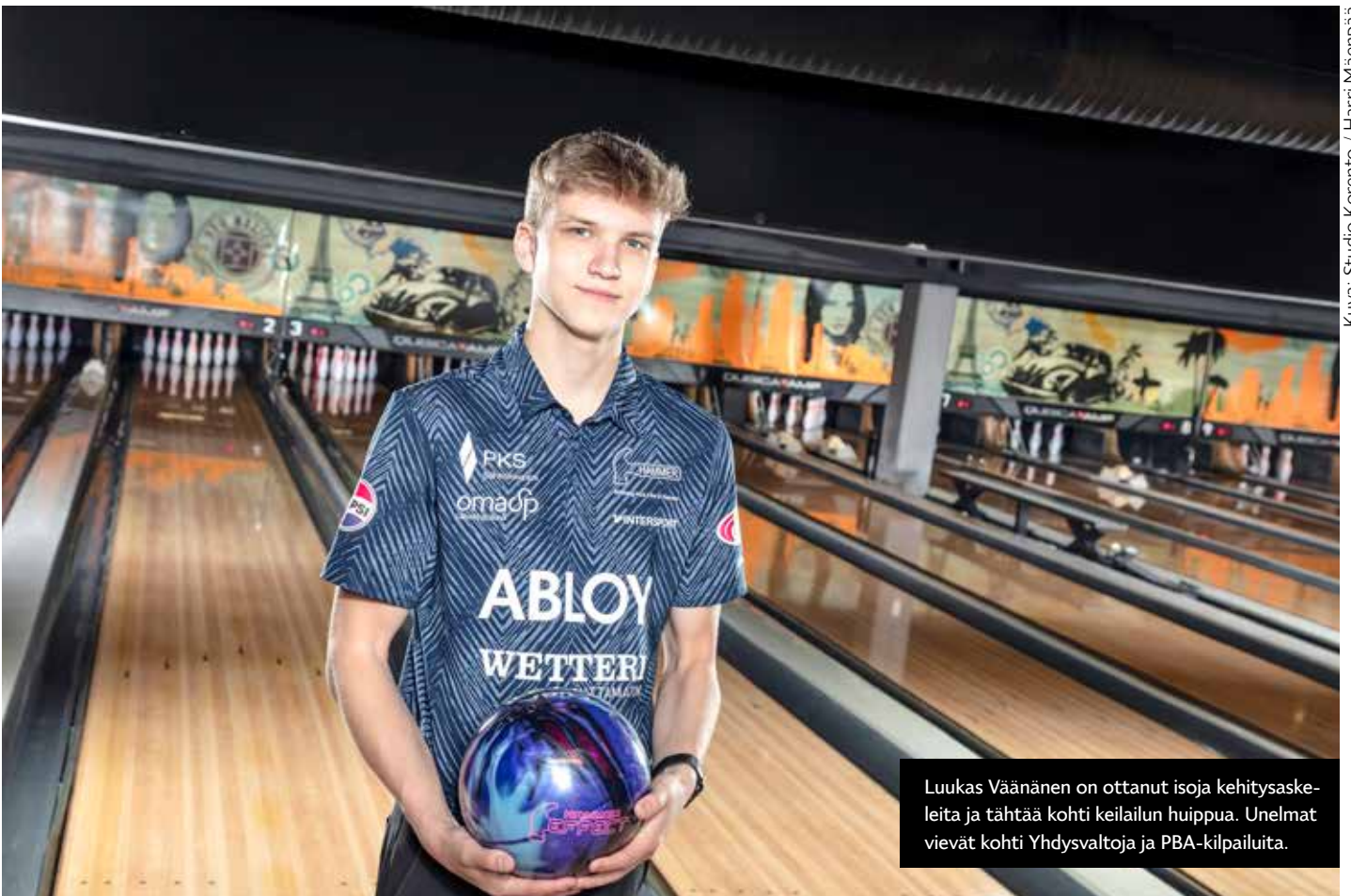
TEKSTI: MARKUS VILJANEN KUVAT: STUDIO KORENTO / HARRI MÄENPÄÄ JA HENRI HAVUSELA

– SE oli ihan unelmastartti. Tuntui, että siellä natsasi aivan kaikki kohdilleen. Heitto oli todella hyvää ja muutkin ihmettelivät, että miten voi aina lähteä. Kaverille jäi kerran fi-

naalissa, niin sitä ei oikein auta valitella, Väänänen tuumaa.

– Tuo kakkossija menee ehkäpä isoimmaksi saavutukseksi. Junioreiden EM-kisojen

joukkuekullat ovat myös korkealla, mutta tämä menee henkilökohtaisesti korkeimmalle. Hyvänä kakkosena tulee sitten Ballmaster Openin neljäs sija.

Kuva: Studio Korento / Harri Mäenpää

Luukas Väänänen on ottanut isoja kehitysaskeleita ja tähtää kohti keilailun huippua. Unelmat vievät kohti Yhdysvaltoja ja PBA-kilpailuita.

Vahva vire jatkuu Ballmasterissa

AIK:sta Väänänen suuntasi suoraan Ballmaster Openiin, jossa tuli myös rutkasti menestystä. Väänänen oli karsinnan 17:s ja eteni finaalissa vaihe vaiheelta kohti kärkikahinoita, kunnes enää neljä parasta keilaajaa oli jäljellä ratkomassa voittoa tv-peleissä. Väänänen sai välierässä vastaansa turnauksen lopulta voitaneen **Jesse Kallion**, jolle hän hävisi niukasti 214–218. Näin ollen Väänänen loppusijoitus oli neljäs.

– Olen käynyt Ballmaster Openissa pelaamassa ensimmäistä kertaa jo 13-vuotiaana. Se kisa on ollut aina niin hieno, kun miettii, kuinka arvostettu se on Euroopassa ja sinne tulee aina ulkomailtakin paljon pelaajia. Pelkästään finaaliin pääseminen on ollut jo hieno juttu, mutta se, että selviää tv-peleihin asti, on ihan uskomatonta. En ihan kuvitellut, että sinne asti pääsisin, mutta AIK antoi paljon luottamusta. Tiesin, että heitto ja pääkoppa ovat hallussa.

– Tykkään, kun on pientä painetta ja jännitystä. Mitä olen itseäni oppinut tuntemaan, niin olen ehkä parhaimmillani silloin ja pystyn hyvin keskittymään. Ei sitä ikinä tykkää hävitä ja tappio harmitti, mutta se muuttui nopeasti hymyksi, kun olin kuitenkin neljäs niin kovassa porukassa, Väänänen kertoo tv-pelejä.

AIK:n ja Ballmaster Openin lisäksi Väänänen napsi European Bowling Tourin (EBT) pisteitä myös Hollannin Tilburgissa pelatusta Valcke Bronzen Shietspoel Tournamentista, jossa hän oli 22:s. Haastatteluhetkellä Väänänen oli EBT-kiertueen pisteissä peräti kärkisijalla

– Aalborgiin Tanskaan on sitten toukuussa tarkoitus lähteä. Jos pääsen nuorten MM-kisajoukkueeseen, niin siinä menee kesällä useampi EBT-osakilpailu toki välistä. Tavoite on kuitenkin mahdollisimman paljon kiertää tämän kauden aikana.

Maajoukkuetoiminta on antanut Väänänselle paljon menestystä ja tavoiteltavaa

Nuorten MM-kisat on tarkoitus pelata heinäkuussa Etelä-Koreassa. Junioreiden EM-kisoista urallaan menestystä niittänyt Väänänen näkee MM-kisat pitkäaikaisena tavoitteena ja askeleena seuraavalle tasolle

– MM-kisoihin pääseminen on ollut pitkään tavoite. Siellä ovat kaikki maailman huiput mukana niin Yhdysvalloista kuin Aasian maistakin. Siellä saattaa olla ammattilaisia vastassa, jotka keilaavat työkseen ja kiertävät esimerkiksi PBA-kiertueella. On se aika erilaista kuin EM-kisoissa. Vielä en ole henkilökohtaista arvokisamitalia voittanut. Sitä tavoitellaan, mahdollisesti MM-kisoissa, jos sinne pääsen.

Väänänen ansioluettelo junioreiden EM-kisoista on upeaa luettavaa. Palkintokaapista löytyy joukkuekisan pronssia vuodelta 2021, parikisan pronssia 2023 sekä joukkuekisan kultaa vuosilta 2022 ja 2023. Maajoukkueesta Väänänen kertoo saaneensa vuosien aikana huikeita kokemuksia.

– Olen kiitollinen, että olen päässyt edustamaan Suomea. Tulevaisuuden ryhmästähän aikanaan aloitin, ja sieltä on kaikki lähtenyt. Meillä on ollut niin hieno joukkuehenki kaikissa EM-joukkueissa, missä olen ollut. Hie-man haikealta tuntuu, kun siellä ei enää pääse pelaamaan. Niissä kisoissa on aina niin hieno tunnelma.

Arjen muutokset ja ahkera työ menestyksen taustalla

Väänänen menestys on ollut viime aikoina huimaa, mille hän näkee useita syitä. Osa tulee muutoksista henkilökohtaisessa arki-

– Entinen ammattilaispumahiihtäjä **Ahti Toivanen** on tehnyt minulle fysiikkaohjelman. Keilaus on sen verran yksipuoleinen laji, niin on ollut tärkeää treenata toistakin puolta kropasta. Vapaa-ajalla tulee kavereiden kanssa pelattua muun muassa sulkapalloa ja futista.

Väänänen on panostanut keilaamisessa kehittymisen lisäksi vahvasti myös muuhun oheistoimintaan ja rinnalle on löytynyt useampiakin tukijoita ja yhteistyökumppaneita. Hänelle on myös rakennettu varsin modernit ja monipuoliset verkkosivut. Tukijoita on hyvä saada matkaan mukaan, sillä kustannuksia kertyy, eikä vähiten silloin, mikäli Väänänen lähtee kesän jälkeen kokeilemaan siipiään Pohjois-Amerikassa.

– Kaikki kiitos kuuluu isälleni. Yksin en olisi pystynyt sponsorijuttuja hoitamaan tuolla tasolla, mitä nyt on tehty. Isä on toiminut niin sanotusti managerinani ja jaksanut kus-

Urheilijan elämäntapoihin keskittyvä Väänänen panostaa paljon myös keilaratojen ulkopuoliseen toimintaan.

elämässä, osa on pitemmän ajan työn tulosta. Keilailun ohessa tulee pidettyä kroppaa kunnossa lihasharjoittelulla ja monipuolisella harrastamisella.

– Yksi merkittävä tekijä on varmasti se, että valmistuin merkonomiksi lokakuussa, eikä ole enää ollut stressiä koulusta. Perheyrittäksessämme olen ollut Joensuun Cosmic Bowlingissa töissä ja pystynyt siellä tekemään aina jotain hommia, mutta pääosin olen keskittynyt nyt vain keilaukseen. Toki, kun olen treenannut aktiivisesti, käynyt leireillä, kuunnellut valmentajia ja kilpaillut paljon, niin se tuottaa koko ajan tulosta, kun mennään eteenpäin, Väänänen kuvailee.

kata aina kisoihinkin. Yhteistyökuvioiden etsiminen on ollut kiinnostavaa ja nykyään on tärkeää löytyä myös somepersoonaa ja niin sanotusti mainoskuvaa itsestään, Väänänen sanoo.

– Tavoitteena olisi lähteä PBA:han kokeilemaan loppuvuodesta. **Koivuniemen Mika** ehdotti, että siellä olisi elokuussa karsintoja tarjolla, mihin voisinkin ehkä saada paikan. PBA on myös pitemmän aikavälin tähtäimeni, jos siellä pääsisin pelaamaan ammattilaisena. Sitä ei tiedä vielä, montako vuotta menee, että on siihen täysin valmis. ●

Poimintoja matkan varrelta

SKL 85 vuoden ikään

Suomen Keilailuliitto saavutti tammikuussa kunnioitettavan 85 vuoden iän. Taipaleelle on mahtunut paljon ilon, riemun ja menestyksen hetkiä, mutta myös vastoinkäymisiä ja haasteita. On lukuisa joukko historian lehdille nimensä kirjoittaneita merkittäviä henkilöitä sekä kehityksen kulkuja. Nyt on hetki tehdä historiakatsaus. Tämän historiakoosteen tärkeitä tiedonlähteitä ovat olleet Keilaaja-lehdet, toimintakertomukset, kokouspöytäkirjat sekä Esa Sulkavan kirjoittama SKL:n 75-vuotishistoriikki ”Liisankadulta maailman huipulle”. Lisäksi lähteinä ovat olleet omat arkistoni, muistot ja muistiinpanot vuosien varrelta sekä muutama haastattelu.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: SKL:N ARKISTOT JA URHEILUGAALA

SULKAVAN KIRJA etenee erilaisten tarinoiden kautta, tämä teksti on tilan vuoksi tiivistetty merkittäviin tapahtumiin ja kehityskulkuihin puheenjohtajakausi kerrallaan edeten. Arvokilpailumenestystä Suomi on saavuttanut vuosikymmenten saatossa niin paljon, että niiden osalta on ollut pakko nostaa esiin lähinnä vain MM- ja EM-tason kultamitalit sekä kilpailut, joissa kokonaisen menestys on ollut jollain tavoin vertaansa vailla. Tiedonjanoa arvokilpailumenestyksistä voi sammuttaa Euroopan liiton sivuilla olevista mielenkiintoisista ja kattavista tilastoista osoitteesta [europeanbowling.sport/medal history](http://europeanbowling.sport/medal-history).

Historiikki tämä artikkeli ei sanan vähäisimmässäkään merkityksessä ole, vaan katsaus menneisiin vuosikymmeniin. Puheenjohtajien lisäksi on poimittu esiin liiton toiminnanjohtajat sekä muista työntekijöistä pitkäaikaisimmat. Omalla kohdallani olen käyttänyt minä muotoa, koska se tuntuu luontevimmalta. Nimeni mainitaan tekstin kirjoittajana.

SKL syntyy

Suomen Keilailuliitto ei syntynyt helposti, sillä perustaminen onnistui vasta kolmannella yrittämällä, kymmenen vuotta sen jälkeen,

kun ajatus kansallisesta liitosta ensimmäisen kerran heräsi. Viisi vuotta aiemmin, 27.1.1924, oli vihitty käyttöön Liisankadun neliratainen keilasalonki Helsingissä. Tuota hetkeä pidetään suomalaisen keilailun syntymäpäivänä, joten liiton juhliessa 85 toimintavuottaan, itse laji täytti sata vuotta. Hyvin pian hallin avajaisten jälkeen alkoi myös kilpailutoiminta.

Ennen Liisankadun hallia, vuonna 1913, oli valmistunut Suomen ensimmäinen kymmenen keilan rata Nikolajeffin taloon Salomonkatu kolmeen Helsingin keskustaan. Radan talon ylimmän kerroksen avaraan halliin rakennutti automobiilikauppias **Sergei Nikolajeff**. Tuo yhden radan harrastuspaikka on monien lajihistoriaa tuntevien mielestä yhä Suomen kaunein. Ikävä kyllä rata tuhoutui nopeasti, kun maailmansodan vuoksi halliin sijoitettiin pommisorvaamo.

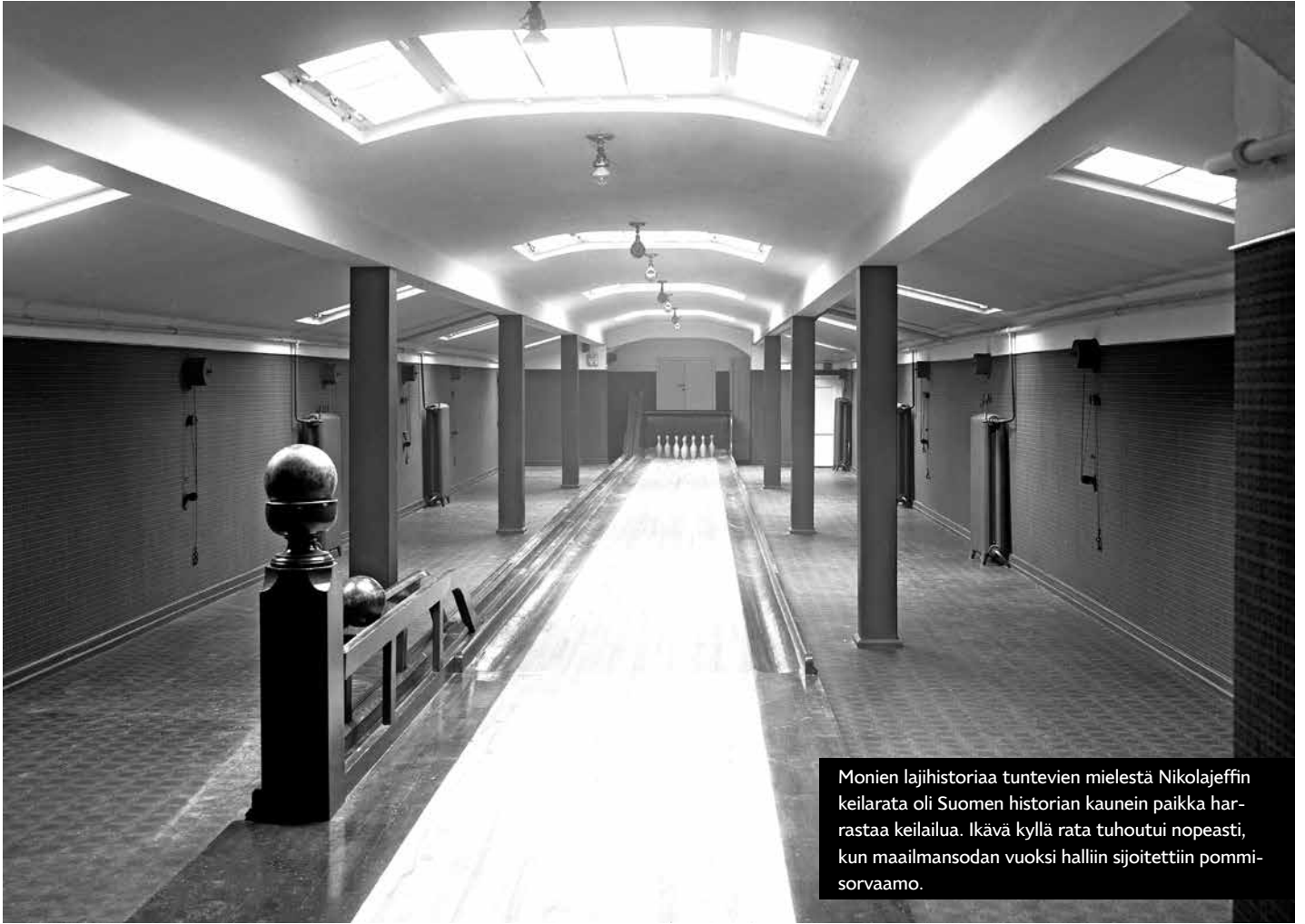
Ensimmäinen aito kansallisen liiton perustamisyritys tehtiin Helsingin ja Turun Keilailuliittojen voimin alustavassa kokouksessa Helsingissä 8.12.1935. Keskusliiton nimeksi hyväksyttiin Suomen Keilailuliitto r.y. - Finlands Bowling Förbund r.f. Alustavaksi kokous jäi vajavaisten valtuutusten vuoksi. Uudessa kokouksessa 29.1.1936 kaikki val-

takirjat olivat kunnossa. Liitolle valittiin puheenjohtajaksi helsinkiläinen **Eero Peltonen** ja myös johtokunta nimettiin. Yhdistysrekisteriin liittoa ei hyväksytty, koska perustajayhdistyksiä piti olla kolme. Liitto jatkoi toimintaa rekisteröimättömänä.

Kolme vuotta myöhemmin Tampere oli saanut keilahallin Pyynikille ja oman paikallisliiton perustettua. Kun Tampere saatiin kolmanneksi neuvottelupöytään, voitiin Suomen Keilailuliitto virallisesti perustaa. Liitto syntyi Tampereella 6.1.1939 pidetyssä kokouksessa.

Ahlström – tinkimätön uurastaja

Suomen Keilailuliiton (SKL) ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin helsinkiläinen **Ossi Rosokivi**. Hän toimi tehtävässä vain vuoden ja teki, myöhemmin lausumiensa sanojen mukaan, sinä aikana vain yhden hyvän työn. ”Ehdotin ja sain **Kauko Ahlströmin** suostumaan SKL:n puheenjohtajaksi”. Tuskinpa Rosokivi osasi kuvitella, kuinka merkittävä tuo hänen tekemänsä hyvä työ lopulta olikaan, sillä Kauko Ahlströmin merkitys suomalaiselle keilailulle on ollut valtava. 26-vuotiaana liiton johtoon noussut Ahlström toimi puheenjohtajana ennätykselliset 31 vuotta, kehitti liiton toimintaa ja

Monien lajihistoriaa tuntevien mielestä Nikolajeffin keilarata oli Suomen historian kaunein paikka harastaa keilailua. Ikävä kyllä rata tuhoutui nopeasti, kun maailmansodan vuoksi halliin sijoitettiin pommisorvaamo.

lajia tinkimättömällä uutteruudella. Eittämättä Kauko Ahlström on ollut suomalaisen keilailun merkittävin henkilö ja kuuluu myös Suomen merkittävimpien urheilujohtajien joukkoon.

Kauko Ahlström oli liiton johtajana idearikas ja aikaansaava. Hänen uransa keilailun parissa ansaitsisi täysin oman juttunsa, eikä siitäkään lyhyttä tulisi, mutta yritetään tiivistää.

Suomen Keilailuliiton 10-vuotisjuhlassa Ahlström totesi puheessaan joutuneensa ”jostain kumman syystä” puheenjohtajan paikalle. Juhlassa jaettiin liiton ensimmäiset ansiomerkit. Yhden hopeisista ansiomerkeistä sai Kauko Ahlström, joka samassa juhlassa vastaanotti Ruotsin liiton kultaisen merkin, mikä kuvasti hänen kansainvälistä merkitystään keilailulle jo tuolloin.

Kolme kertaa urallaan Suomen mestaruuden voittanut Kauko Ahlström oli suurmies keilaradoilla, mutta oli sitä vieläkin enemmän kabineteissa ja neuvottelupöytien ääressä. Hän toimi vuonna 1926 perustetun kansainvälisen keilailuliiton, IBA:n (International Bowling Association) varapuheenjohtajana ja myöhemmin puheenjohtajana. Sotien jälkeen keilailu hiipui etenkin Euroopassa ja vuonna 1949 IBA keskeytti toimintansa toistaiseksi.

”Suomen Keilailuliitto ei syntynyt helposti, sillä perustaminen onnistui vasta kolmannella yrittämällä, kymmenen vuotta sen jälkeen, kun ajatus kansallisesta liitosta ensimmäisen kerran heräsi.”

Kun IBA:n toiminta keskeytyi, alkoi Ahlström ajaa lajille laajempaa kansainvälistä liittoa. Yhtenä tärkeimmistä tavoitteista hänellä oli Yhdysvaltojen saaminen mukaan toimintaan. Pyrkimyksenä oli myös EM- ja MM-kilpailujen saaminen lajille, aiempia yrityksiä oli ollut, mutta useista eri syistä ne olivat aina kariutuneet.

Vuonna 1952 Ahlström toimi avajana Hampurissa pidetyssä kokouksessa, jonka

päämääränä oli uusi kansainvälinen keilailuliitto. Kokouksessa perustettiin F.I.Q. (Federation International des Quillers), jonka varapuheenjohtajana Ahlström toimi 1957 alkaen nousten sitten liiton puheenjohtajaksi vuonna 1973. Hän johti FIQ:a vuoteen 1977 saakka. Ahlström oli isossa roolissa vuonna 1961, kun Yhdysvaltojen liitto (ABC) viimein pitkien neuvottelujen jälkeen liittyi FIQ:n.

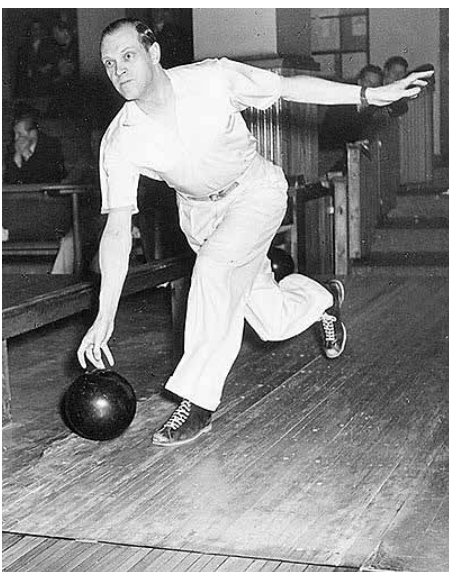
Yksi merkittävimmistä virstanpylväistä hänen urallaan oli vuoden 1954 MM-kilpailujen järjestäminen. Nämä olivat ensimmäiset FIQ:n alaiset kilpailut ja kunnian kisaisännyydestä sai Suomi, paljolti Ahlströmin ansiosta. Hän käytännössä myös järjesti Helsingin Ruusulan hallissa pidetyt kilpailut. Mukana oli 58 keilaajaa seitsemästä maasta. Järjestelyvastuun ohessa Ahlström oli osa Suomen joukkuetta ja saavutti neljä MM-mitalia, niistä merkittävin oli henkilökohtainen pronssi. Suomen kokonaissaalis oli kuusi mitalia, joista yksi oli parikilpailun kulta.

Historian kirjoissa Kauko Ahlströmiä on luonnehdittu herrasmiesmäisen hillityksi ja tarkaksi johtajaksi. Siviilissä hän toimi suuren perheyriksen johtajana, mutta uhrasi siitä huolimatta valtavasti voimavaroja myös kei-

lailulle. Vuonna 1971 hän luopui SKL:n puheenjohtajan tehtävästä työkiireiden vuoksi. Hän jätti 31 vuoden johtajauraltaan suomalaisen keilailuun suuren kädenjäljen. Vuoden 1972 liiton vuosikokouksessa Finlandia-talossa paljastettiin Birger Selinin Ahlströmistä maalaama muotokuva. Se katseli minua 32 vuotta toimiessani SKL:ssa tiedottajan ja toimitussihteerin tehtävissä.

Vuonna 1962 Ahlström palkkasi FIQ:n pääsihteeriksi **Yrjö Saraheten**. Poikkeuksellisen laajaa kansainvälistä arvostusta nauttanut ”George” teki FIQ:ssa pitkän ja mittavan työrupeaman, johon kuului niin lajin tunnetuksi tekemistä kuin vaativaa työtä EM- ja MM-kilpailujen ja muiden tapahtumien järjestäjänä ja johtajana. Saraheten vuoden 1954 MM-kilpailujen sihteerinä aloittama kansainvälinen ura jatkui aina 1990-luvulle saakka. Työkenttänä hänellä oli koko keilaava maailma. FIQ:n pääsihteerin tehtävistä Sarahete luopui vuonna 1997.

Kauko Ahlström ja Yrjö Sarahete ovat olleet merkittävimmät suomalaiset maailmanlaajuisessa keilailutoiminnassa. Kansainväliset keilailutoimijat myönsivät Ahlströmille Distinguished Service Awardin (Mort Luby Jr. palkinto) vuonna 1977, Sarahete vastaanotti saman huomionosoituksen vuonna 1982. Kansainvälinen keilailumuseo ja Hall of Fame myönsi Sarahetelle ”Salute to Champion” -palkinnon vuonna 2000. Kansainvälinen keilailuliitto WTBA kunnioitti Kauko Ahlströmin elämäntyötä myöntämällä vuonna 2013 hänelle ensimmäisen John Davis Memorial Award kunnia-palkinnon, jonka vastaanottivat Talissa hänen tyttärensä **Hilkka Luoto** ja **Raila Ahlström-Ahlqvist**.

Kauko Ahlström uurasti keilailun eteen vuosikymmenten ajan jättäen vahvan kädenjäljen suomalaiseen keilailuun.

Suomen edellisestä MM-joukkuekullasta oli kulunut 30 vuotta ennen kuin Suomen miehet juhlivat kultamitalia vuonna 2013 Las Vegasissa.

Vaikka Kauko Ahlströmin rooli kiteytyy paljolti hänen kansainvälisiin tehtäviinsä ja ansioihin maailmanlaajuisessa keilailussa, on hänen merkityksensä myös kotimaassa ollut suuri. Suomalainen keilailu kehittyi hänen pitkällä puheenjohtajakaudellaan hallien, ratojen, keilojen, välineiden, lajitaitojen, teknisten ja kilpailutoiminnan osa-alueilla. Etenkin sodan jälkeisinä vuosina 1940-luvun lopulla sekä 1950-1960 -luvuilla maamme keilailukartta laajeni etelästä pohjoiseen ja lännestä itään. Ahlström vihki käyttöön uusia halleja, opasti paikallisliittojen perustamisessa ja jakoi keilailutaitoja. Tuolloin syntyi keilailuun myös vankea seurakeskeinen ajattelu. Aktiiviset keilaajat rekisteröityivät ikään kuin automaattisesti seuroihin, kävivät omilla vakiovuoroillaan joka viikko samana päivänä, samaan aikaan. Tuo perinne jatkui vahvana ja vasta 2000-luvulle tultaessa tämä vakiovuorokäytäntö alkoi hiipua.

Yhtenä päänvaivana Kauko Ahlströmillä oli lähes alituinen rahapula ja työnsarkana talousasioiden johto. Apunaan hänellä oli toki liiton sihteeri, taloudenhoitaja sekä kouluttajia, mutta vasta vuonna 1961 liittoon palkattiin ensimmäinen toiminnanjohtaja, **Tauno Nieminen**, joka hoiti tehtävää vuoden. Hänen jälkeensä toiminnanjohtajaksi tuli **Nils Krogerus** ja vuoden 1968 alussa **Aapo Laitinen**. Laitinen johti operatiivista toimintaa kymmenen vuoden ajan, kunnes menehtyi yllättäen keväällä 1979. SKL:n ensimmäiseksi

kanslistiksi palkattiin 1.11.1962 **Ruth Häkkinen**. Neljä vuotta myöhemmin, 13.9.1966, kanslistiksi tuli **Hilja Sirenus**, joka piti huolen kirjanpitäjän ja toimistonhoitajan tehtävistä aina kesään 1985 saakka.

SKL:n jäsenlehti, Keilaaja, ilmestyi ensimmäisen kerran vuonna 1938 **Sulo Kolkan** toimittamana. Taru loppui kuitenkin jo keväällä 1939. Seuraava yritys tehtiin vuonna 1948 ja siitä saakka lehti on ilmestynyt keskeytyksettä.

Kauko Ahlströmin johtajuuskauden aikana Suomi saavutti kansainvälistä menestystä tasaisella tahdilla. MM-kotikisojen jälkeen **Kalle Asukas** saavutti ensimmäisenä suomalaisena henkilökohtaisen maailmanmestaruuden Helsingborgissa vuonna 1958. Kilpailuihin osallistui edustajia 11

maasta. Joukkueiden maailmanmestaruuden Suomi voitti vuosina 1955, 1958 ja 1967. Naiset olivat toisen kerran mukana MM-kilpailuissa vuonna 1963, silloin tuli joukkuelajeista kaksi pronssia. Seuraavissa kilpailuissa 1967 molemmat naistemme mitalit kirkastuivat kultaisiksi. Samoissa kilpailuissa **Eija Krogerus** voitti henkilökohtaisen hopean, kuten hän teki myös Lontoon MM-kisoissa 1975.

Todellinen jymymenestys koettiin vuonna 1962 Ranskan Besanconissa, historian ensimmäisissä EM-kilpailuissa. Suomi voitti jaossa olleista kahdeksasta mestaruudesta seitsemän. Kirsikkana menestyskakun päällä olivat **Maire Rautakosken** ja Tauno Niemisen henkilökohtaiset mestaruudet. Suomalais-

”SKL:n jäsenlehti, Keilaaja, ilmestyi ensimmäisen kerran vuonna 1938.”

keilaajat vitsailivat, että jopa pojat kaduilla viheltelivät Maamme-laulun säveliä. Vuoden 1965 EM-kilpailuista Suomen naiset voittivat pari- ja joukkuekultaa, neljä vuotta myöhemmin tuli niin ikään EM-joukkuekulta. Myös AMF:n maailmancupin voittajahistoria alkaa suomalaisnimellä, kun **Lauri Ajanto** keilasi mestariksi Dublinissa vuonna 1965.

Keilailunostus Suomessa oli heti alussa ja etenkin sotien jälkeen suurta. Mainittakoon tässä yhteydessä, että vuonna 1946 SKL:n jäsenmäärä ylitti tuhannen rajan, vuonna 1958 jäseniä oli runsaat 4.000 ja vuonna 1963 rekisteröityjä keilaajia oli noin 6.500. Vertailun vuoksi todetaan, että 30.6.2023 SKL:ssa oli rekisteröityjä keilaajia 7.994. Lukuja miettiessä on hyvä muistaa alkuvuosikymmenten ja nykyisen kulttuurin ero. Seuroihin liittymisen oli, kuten mainittua, lähes automaattista ja jopa edellytys harrastamiselle. Nykyisin sitoutuminen on kautta koko urheilukentän vähäisempää.

Castren – naiset mukaan

Kauko Ahlströmin luovuttua puheenjohtajuudesta liiton johtoon nousi vuoden 1971 alussa **Fredrik Castren**, joka veti toimintaa kesään 1974 saakka. Hänen aikakauttaan leimasi huoli harrastajien ikääntymisestä ja nuorten vähäisyydestä. Kevään 1971 alle 22-vuotiaiden SM-kilpailuihin osallistui vain 13 keilaajaa. Vuotta myöhemmin järjestetyissä ensimmäisissä nuorten EM-kilpailuissa Suomi menestyi vaatimattomasti, mikä oli ponnahduslauta satsauksiin nuorisotoimintaan eri puolilla Suomea. Syntyi koululaisliigoja ja nuoria alkoi nousta esiin kilpailujen kärkijoukoissa. Tästä huolimatta SKL:n silloinen toiminnanjohtaja Aapo Laitinen oli tuskastunut seurojen vähäisestä kiinnostuksesta nuoriin panostamisessa. Liitossa työtä kuitenkin tehtiin ja ideoita synnytettiin. Oli yhdysvaltalaisen **Pete Lusischin** valmennusklinikka ja valtakunnallinen keilailupäivä nuorille. Myös valtakunnallinen sarjatoiminta oli saatu käyntiin. Vuodelta 1972 löytyvän tiedon mukaan sarjoissa keilasi yhteensä 196 joukkuetta, joista mestaruussarjassa 16. Laaja sarjatoiminta onkin ollut yksi SKL:n toiminnan kulmakivistä. Nykyisin naisten ja miesten lisäksi omia sarjojaan pelaavat seniorit ja veteraanit.

Yksi merkkipaalu Castrenin aikana nähtiin, kun Maire Rautakoski valittiin ensimmäisenä naisena SKL:n hallitukseen vuonna 1972. Hän edusti noin tuhatta naiskeilaajaa. Merkittävä tapahtuma Fredrik Castrenin johtajauskaudella Suomessa oli myös Talin 36-raitaisen keilahallin valmistuminen ja avajaiset 26.10.1973. Arkkitehti **Kosti Kurosen** piirtämä halli keräsi kiitosta paitsi Suomessa, myös muualla Euroopassa ja on yhä, 50-vuotiaana, yksi monien keilaajien eniten rakastamista

keilahalleista. Avausheiton Talissa suoritti tasavallan presidentti **Urho Kekkonen**. Talin avauduttua Suomessa oli 60 keilahallia ja 390 rataa.

Kauko Ahlströmin kauden loppuun ajoitui Ballmasters seuran perustajan, **Timo Suvirannan**, ideoima kansainvälinen suurturnaus, Ballmaster Tournament. Tämä suomalaisen kilpakeilailun kruununjalokivi järjestettiin ensimmäisen kerran Urheilutalon hallissa tammikuussa 1971. Merkittävän siitä teki se, että se oli ensimmäinen televisioitu keilailukilpailu Suomessa. Kahtena seuraavana vuonna Ballmaster-turnaus aloitti keilailuvuoden Ruusulassa, vuodesta 1974 sitä on keilattu

”Maire Rautakoski valittiin ensimmäisenä naisena SKL:n hallitukseen vuonna 1972.”

Talissa. Turnauksen järjestelyistä vastasi ensimmäiset 30 vuotta keilaseura Ballmasters. Ennätysvuonnaan 1984 turnaukseen osallistui ennätysmäiset 1136 keilaajaa, uusintojahan tuohon aikaan ei tunnettu, mutta silti Talissa keilattiin lähes kellon ympäri. Ballmasters-seuran jälkeen turnauksesta vastasi kymmenen vuoden ajan **Kimmo Lehtonen**, jonka jälkeen viestikapula siirtyi Oy Bowling Ab:lle, joka jatkaa jo yli 50 ikään ehtineet turnauksen järjestämistä vuosittain.

Vuoden 1973 keväällä SKL:oon palkattiin koulutussihteeriksi **Pekka Harju**, joka Aapo Laitisen menehdyttyä nousi toiminnanjohtajaksi vuonna 1979 ja jatkoi tehtävässä kymmenen vuotta. Keilaaja-lehden toimitussihteeriksi palasi Sulo Kolkka. Rekisteröityjä keilaajia SKL:ssa oli Fredrik Castrenin kauden päättyessä hieman vajaa 12.000.

Kansainvälinen menestys oli Castrenin aikana aiempaa vaisumpaa, ainoa kultamitali oli miesten EM-joukkuekulta Dublinin kisoista Irlannista vuonna 1973.

Routamo – liittovaltuusto syntyy

Hieman pidempi, kuusi vuotta, oli vuonna 1974 puheenjohtajaksi valitun **Eero Routamon** kausi. Professorin ja juristin töitä siviilissä tehnyt Routamo tuli Vaasasta ja oli liiton ensimmäinen ei-helsinkiläinen puheenjohtaja. Manilassa vuonna 1979 järjestetyssä FIQ:n kongressissa Eero Routamo valittiin FIQ:n Tenpin divisioonan johtoon. Myös sitä tehtävää hän hoiti kuusi vuotta.

Routamon kauden aikana Suomen keilailun menestys oli mallikelpoista. Miehet voit-

tivat MM-joukkuekultaa Lontoossa 1975, Suomi toimi kisaisäntänä sekä PM- että EM-kilpailuissa, joista molemmista tuli mukavasti menestystä. Kirkkain tähti EM-kotikisoissa 1977 Talissa oli **Lea Hilokoski**, jonka kaulaan pujotettiin sekä henkilökohtainen että parikilpailun kultainen mitali.

Vuoden 1977 alussa suomalaisen keilailun järjestökenttää uudistettiin merkittävästi, kun vuosikokouksessa valittiin ensimmäinen Liittovaltuusto, hallituksen valintaa ja sen toimintaa hoitamaan ja valvomaan. Jäseniä valtuustoon valittiin 20, joukossa kaksi naista, **Hilkka Ahlström** (nyk. Luoto) ja Maire Rautakoski. Muutoksia tapahtui myös yleisesti kilpakeilailussa, amerikkalainen pelitapa teki kovasta vastustuksesta huolimatta tuloaan ja valtasi alaa. Myös perinteiset prikkikilpailut olivat tulossa tiensä päähän ja uusia ideoita kehitettiin ja toteutettiin eri puolilla maata kilpailutoiminnan piristämiseksi.

Kilpakeilailu kyllä kiinnosti, sillä rekisteröityjen keilaajien määrä oli kivunnut jo yli 14.000:n. Jäsenmäärä kasvatti myös liiton toimiston työtaakkaa ja Hilja Sireniuksen avuksi palkattiin toimistovirkailijaksi **Arja Lehti** 14.11.1977. Hän teki liitossa merkittävän pitkän uran, joka päättyi eläköitymiseen syksyllä 2018.

Liljendahl – laminaattiradat tulivat

Eero Routamon jälkeen liittoa johti vuoden 1980 heinäkuun alusta 1983 vuoden loppuun **Harri Liljendahl**. Tuolloin hallituksen ja puheenjohtajan kaudet siirrettiin alkamaan ka-

Sampsahokas tunnettiin värikäänä ja jämäkäänä johtajana, joka sai paljon aikaiseksi. Hänen aikanaan järjestettiin muun muassa MM-kilpailut Talissa kesällä 1987.

lenterivuoden taitteessa, aiemmin valinnat kulkivat keilailukauden mukaisesti. Yksi Liljendahlin aikakauden merkittävimmistä, ja lajin tulevaisuutta mullistaneista uudistuksista, oli laminaattiratojen hyväksyminen SKL:n alaisessa kilpailutoiminnassa käytettäväksi. Ensimmäiset laminaatit tulivat Mikkelin uuteen 10-rataiseen keilahalliin ja melko nopeasti nämä synteettiset radat alkoivat vallata alaa maamme halleissa.

Hyvin tärkeäksi Suomen keilailulle osoitautui myös vuoden 1981 Eurooppa Cup Individual -kilpailun isännöisyys, sillä se synnytti ajatuksen MM-kilpailujen järjestämisestä Suomessa ja Talissa vuonna 1987, mikä sitten monien mutkien ja neuvottelujen myötä myös toteutui.

Kansainvälistä menestystä radoilta jälleen saatiin. Frankfurtin EM-kilpailuista 1981 kultainen tulaianen oli miesten parikilpailun voitto. Liljendahlin aikakauden kruunasi Suomen miesten MM-joukkueelta Caracasin kisoista vuonna 1983. Samana vuonna Martti Koskela toi kultaa viidennen kerran järjestetystä henkilökohtaisesta Eurooppa Cupista.

Pekka Harjun siirryttyä toiminnanjohtajaksi, avautuneelle koulutussihteerin paikalle palkattiin **Pekka Korpi**, joka pysyi pestissä kolme ja puoli vuotta. Keilaaja-lehteä toimitti STT:n pitkäaikainen urheilutoimittaja Juhani Heikkilä.

Ahokas – värikäs ja jämäkkä johtaja

Vuonna 1984 SKL:n ruoriin tarttui **Sampsahokas**, joka määrätietoisella ja päättävällä asenteella vei läpi lukuisia uudistuksia. Aikalaiset muistavat yhdeksän vuotta liittoa johtaneen Ahokkaan värikkäistä mielipiteistä, suorasukaisesta toiminnasta ja jämäkästä johtajuudesta. SKL:n puheenjohtajuuden lisäksi Ahokas istui Euroopan liiton hallituksessa vuodesta 1989 vuoteen 1995.

Suurin ponnistus Ahokkaan puheenjohtajakaudella olivat MM-kilpailut Talissa kesällä 1987. Kisoihin valmistautuminen oli vaatinut paljon työtä sekä järjestelykoneistolta että valmennustiimiltä ja keilaajilta. Suomi oli jo aiemmin osoittanut taitonsa kisajärjestäjänä ja onnistui myös nyt. Kilpailullisestikin kisat sujuivat hyvin, kotimaahan jäi neljä mitalia, joista tosin ei yhtään kultaista. Joukkuetta luotsasi **Ailo Uotila**. Pekka Korpi toimi jämeränä johtajana kilpailuissa, joihin osallistui 450 keilaajaa 44 maasta. Onnistumisen myötä Korpi saavutti maailmanliiton luottamuksen ja toimi myöhemmin kilpailunjohtajana useissa MM-kilpailuissa eri puolilla maailmaa. Taloudellisesti kilpailut eivät olleet menestys, mikä rasitti liiton taloutta aina 1990-luvun puolelle saakka.

Sampsahokas itse piti tärkeimpänä haasteenaan maajoukkuevalintojen uudistamisen.

Aihe oli ollut tapetilla pitkään ja eripuraa liiton johdon ja huippukeilaajien välillä oli paljon. Askel kerrallaan luovuttiin karsintajärjestelmästä ja lopulta ennen 1991 Singaporen MM-kilpailuja valinta laitettiin yhden miehen harteille. Vastuun otti kantaakseen **Paavo Grönmark**, pitkän uran maajoukkueissakin keilaajana tehnyt mies. Päätös oli käänteentekevä suomalaisen edustuskeilailun saralla. Onnistuneeksi tuo päätös osoittautui, kun Grönmarkin pelaajavalinnat Singaporen kantoivat menestyksen, joka tuskin koskaan tulee toistumaan. MM-masters huipentui kahden suomalaisen, **Mika Koivuniemen** ja **Teemu Raatikaisen**, väliseen loppuotteluun. All eventsista hopeaa napannut Mika kukisti Teemun ja hänestä tuli toinen suomalainen henkilökohtainen maailmanmestari Kalle Asukkaan jälkeen. Isoa roolia kisoissa näytteli myös Grönmarkin aisaparina naisten valmentajana toiminut **Pekka Lundström**.

”Suomen kautta aikain menestynein keilaaja Mika Koivuniemi sai ansaitsemaansa huomiota Yhdysvalloissa vuosina 2018 ja 2019.”

Tämä oli Ahokkaan puheenjohtajakauden upein hetki, vaikka muutakin menestystä oli arvokilpailuissa tullut. Ikimuistoisten tapahtumien joukkoon niistä on kirjattu EM-kilpailut Wienissä vuonna 1985. Suomen nuorekas miesten joukkue voitti kaikki jaossa olleet joukkueestaruudet sekä kolme henkilökohtaista mitalia. Erityinen ilon aihe Ahokkaalle oli naisten triokulta. Joukkueiden Eurooppa cupin Suomen miehet voittivat Ahokkaan aikana kolmesti, vuosina 1984, 1986 ja 1992.

Huoliakin Ahokkaan aikaan mahtui. Naiskeilailu oli alamaissa, vanheneva pelaajakaarti lopeteli kansainvälisiä edustustehtäviä, eikä uutta sukupolvea oikein ollut. Luotiin järjestelmällistä, koko maan kattavaa koulutustyötä ja naiskeilailun tilanne koheni. Samalla tavalla kehittyi myös junioreiden ja nuorten tilanne.

Ensimmäiset nuorten MM-kilpailut Filippiinien Manilassa 1990 olivat Suomelle neljän mitalin nappiosuma. **Lasse Lintilä** saavutti kultaa all eventsissa, hopeaa singlessä ja mastersissa. Vuoden 1992 junioreiden EM-kilpailuissa Suomi ryöväsi kuusi mestaruutta

ja kaksi hopeasijaa, mastersvoittoihin keilasivat **Krista Ylönen** (nyk. **Pöllänen**) ja **Mika Pajunen**. Samana vuonna pelatuissa nuorten MM-kilpailuissa Venezuelassa **Jaana Puhakka** nousi mastersin kultakorokkeelle.

Henkilökohtaisia voittajia suuresti arvostanut ja peräänkuulluttanut Ahokas sai haikailulleen vastinetta myös **Tapani Peltolalta**, joka voitti henkilökohtaisen Eurooppa cupin vuosina 1988 ja 1992 sekä **Tom Hahlilta**, joka toisena suomalaisena ylsi voittoon AMF:n maailmancupissa Thaimaan Pattayalla vuonna 1990.

Harmaita hiuksia Ahokkaalle aiheutti sen sijaan kotimaisen kilpakeilailun väheneminen, uusia keilaajia kaivattiin kipeästi lajin pariin ja kilpailemaan. Erilaisia kampanjoita toteutettiin ja tavoitteeksi asetettu 20.000 rekisteröidyn keilaajan raja rikkoutui toukokuussa 1991. Jäsenliittoja oli 67, seuroja 1.083 ja rekisteröityjä keilaajia 20.019. Ahokkaan tullessa liiton johtoon jäseniä oli noin 16.500. Ilon aihetta antoi myös se, että jäsenistä 4.272 oli naisia.

Sampsahokkaan aikakaudella myös SKL:n toimiston miehitys uudistui. Elokuussa 1985 jo aiemmin lyhyen periodin SKL:ssa työskennellyt **Maiju Komulainen** palkattiin toimistonhoitajaksi, josta työstä hän siirtyi eläkkeelle keväällä 2009. **Kari Nenonen** tuli liiton koulutussihteeriksi 1.1.1986, jatkoi siitä koulutuspäällikön tittelillä vuoteen 1997 saakka. Allekirjoittaneen Sampsahokas omien sanojensa mukaan ”pelasti” Mikkelistä pestatessaan minut vuonna 1986 SKL:oon Keilaaja-lehden toimittajaksi ja toimitussihteeriksi. Kuulun SKL:ssa pitkän uran tehneiden henkilöiden joukkoon, sillä sain tehdä paljon rakastamaani työtä aina kevääseen 2018 saakka. Tehtäviini kuului lisäksi maajoukkuejohtajan ja tiedottajan toimet, joiden myötä pääsin kokemaan yli 80 arvokilpailua. Myös toiminnanjohtaja vaihtui Ahokkaan kaudella, kun **Pekka Korpiola** tuli Pekka Harjun seuraajaksi vuonna 1989.

Puheenjohtajuudesta luopumisen jälkeen Sampsahokas nimettiin Suomen Keilailuliiton kunniapuheenjohtajaksi. Merkittävimmäksi teokseen SKL:ssa Ahokas mainitsi aina tilaisuuden saadessaan frankeerauskoneen hankinnan toimistoon. Loppui se postimerkkien liimaaminen.

Tilli – yhden kauden pesti

1.1.1993 johtoon nousseen **Markku Tillin** aikakausi kesti yhden kaksivuotiskauden. Hänen lyhyeltä kaudeltaan esiin voi nostaa 1993 Malmön EM-kilpailut, joissa edellisissä EM-kilpailuissa ilman mitaleja jäänyt Suomi voitti neljä kultaa ja yhden pronssin. Mestaruuksista merkittävin oli **Pauliina Aallon** henkilökohtainen kulta, Suomen edellisen henkilökohtaisen

Mika Koivuniemi valittiin ensimmäisenä keilaajana Suomen urheilun Hall of Fameen järjestysnumerolla 71.

Euroopan mestaruuden oli saavuttanut Lea Hilokoski kotikisoissa vuonna 1977. Valmentajina kisoissa toimivat Paavo Grönmark ja Kari Nenonen, radanhoidosta vastasi Euroopan liiton nimeämänä **Olli Kiuru**.

Kotimaiseen kilpailutoimintaan etsittiin piristystä kehittämällä SKL:n alaisiksi tapahtumiksi kilpailusarja Finnranking sekä Baker-sarja, jolla markkinoitiin 5-miehisille joukkueille uutta pelitapaa. Siinä pelaajat heittävät sarjassa vuorollaan yhden ruudun. Kumpikaan mainituista ei saavuttanut suurta suosiota. Ei, vaikka Rankingissa oli tarjolla muhkeat rahapalkinnot, noin 200.000 markkaa, sekä paikkoja maajoukkueryhmiin. Miinusmerkkinä sujuivat myös junioreiden EM-kotikisat keväällä 1994, kun Suomi jäi mitaleitta.

Toki menestystäkin kansainvälisillä radoilla Tillin aikana tuli. Vuonna 1994 **Jouko**

Kuossari voitti Eurooppa Cupin Wienissä ja syksyllä Suomi loisti nuorten MM-kilpailuissa Meksikossa. Kahdeksasta jaossa olleesta mestaruudesta Suomi korjasi puolet, helminä **Jaana Puhakan** singlekulta ja toinen peräkkäinen masterskulta sekä **Pasi Pölläsen** kulta all eventsista ja singlestä. Pojat täydensivät menestyksen joukkuemestaruudella.

Rekisteröityjen keilaajien määrässä oli 1991 huippulukeman jälkeen alkanut laskusuunta, joka on jatkunut aina näihin päiviin saakka. Kauden 1993-94 päättyessä 30.6.1994 jäseniä oli rekisterissä 18.107.

Sarso – merkittäviä uudistuksia

Heikki Sarso nousi SKL:n johtoon vuoden 1995 alussa. Hän haastoi joulukuun 1994 liittovaltuuston kokouksessa Markku Tillin ja voitti äänestyksen 12-9. Sarsolla oli edessään vanhat

tutut haasteet. Talous kaipasi kohennusta, rekisteröityjen keilaajien määrä oli laskussa, harrastajienkin määrä pieneni ja nuorisotoiminta tarvitsi tehokkaita piristystoimia. Etenkin siksi, että Opetusministeriön jakamissa valtionavuuissa painopiste siirtyi entistä enemmän nuorisotyöpainotteiseksi.

Talouden tasapainottamisen ohessa Sarso uudisti ensitöikseen Keilailuliiton toimiston tilat. SKL oli tuolloin vuokralla Oy Bowling Ab:n tiloissa Ruusulankadun ensimmäisessä kerroksessa ja omisti kolmannen kerroksen kaksion. Sarso sopi Oy Bowling Ab:n hallituksen puheenjohtaja **Tapio Vuorisen** kanssa vaihtokaupan, jolla alakerta siirtyi SKL:n omistukseen, yläkerta Bowlingille. Kaupan jälkeen tilat saneerattiin ajanmukaisiksi ja viihtyisiksi 80.000 markalla.

Lajin kiinnostavuuden lisäämiseksi Heikki Sarso painotti viihdekeilailun merkitystä halleille, mikä muutaman vuoden kuluttua lähtikin upeaan nousuun Olli Kiurun lanseerattua Suomeen hohtokeilailun. Erilaisin tavoin halleihin saatiin väriä ja viihdettä, musiikki soi, anniskelua – jopa alkoholin – sai myös radoille. Keilailussa alkoi uusi aika, jonka myötä rata-aikaa piti ryhtyä jakamaan kilpa- ja viihdekeilaajien kesken.

Vuonna 1997 Sarson johdolla elvytettiin jo hiipunut Finnranking. Ongelmaksi oli nousut Rankingin rahoitus ja SKL:n hallitus oli valmis lopettamaan sen. Heikki Sarso hankki silloiselta työnantajaltaan 35.000 euron sponsorituen ja kilpailu jatkui ICL-ranking nimellä. 2000-luvun alussa Sarso yritti yhdessä maajoukkuevalmentajaksi nousseen **Sami Luodon** kanssa luoda TV-finaaleihin huipentuvan yksipäiväisen Ranking-turnauksen Talissa, mutta suunnitelmat kariutuivat Bowlingin korkeiksi nostamiin ratavuokriin. Ranking jatkui vanhoilla järjestelyillä kaikkiaan kymmenen vuoden ajan. Juniorikeilaajien oma kiertue, Junnu Tour, aloitettiin vuonna 2003 ja se jatkaa edelleen hyvässä suosiossa.

Vuonna 1997 suomalaisen keilailun tukirankaan, sarjakeilailuun, tehtiin mullistava muutos. SM-liigoja siirryttiin pelaamaan baker-pelitavalla. Tämän myötä katosivat joukkueiden tähdet, keskiarvot poistuivat ja tilalle tulivat kaato- ja missi- sekä ynnä muut presentit. Uudistuksella oli puolestapuhujansa ja vastustajansa, ja jo kaudella 1999-2000 palattiin miesten liigassa takaisin perinteiseen pelitapaan. Naisten liiga jatkoi bakerilla vielä kaksi kautta.

Vuoden 1996 joukkueiden maailmancupit Kanadassa pelattiin baker-pelitavalla, Suomi voitti sekä naisten että miesten cupin. Kaksi vuotta myöhemmin naiset uusivat voittonsa Hollannin Hoofddorpissa, joukkuetta luotsasi noina vuosina **Jari Kylmänen**. Kilpailukalen-

terista joukkueiden maailmancup pudotettiin vuonna 2004. Samana vuonna haudattiin myös joukkueiden Eurooppa cup, josta Suomen naisjoukkue napsi voiton Heikki Sarson aikakaudella neljästi ja vieläpä peräkkäisistä kisoista. Ensimmäinen voitto tuli Israelista levottomuuksien vuoksi Suomeen siirretyissä kotikisoissa Talissa vuonna 1996 ja sen jälkeen vielä vuosina 1998, 2000 ja 2002. Miehet saavuttivat cupin voiton vuosina 2000 ja 2004. Vuoden 2000 turnaus Israelissa kirjattiin historiaan ikimuistoisena Suomen juhlistua voittoa sekä naisten että miesten cupissa.

Heikki Sarso teki merkittävän työn myös kilpailutoiminnan, tarkemmin sanottuna tasoitusjärjestelmän uudistamisessa, kun SKL:ssa vuonna 1998 käynnistettiin valtakunnallinen keskiarvokisteri. Sen toivottiin laannuttavan tasoituksista lainehtinutta keskustelua ja luovan edellytykset tasapuoliselle kilpailutoiminnalle. Keskiarvokisterin mahdollisti kehittynyt tietotekniikka ja se toteutettiin SKL:n, Northern Software Oy:n ja Suomen Infopiste Oy:n yhteistyöllä. Luotiin järjestelmä, jossa kaikki Suomessa pelatut kilpailusarjat koottiin kuukausittain SKL:oon ja pelaajille laskettiin viimeksi keilattujen 100 sarjan tulokset ja niiden perusteella muodostunut keskiarvo. Tulokset myös siirrettiin Infopisteen sivuille kaikkien luettavaksi ja käytettäväksi. Tämä maailmanlaajuisestikin ainutlaatuinen järjestelmä otettiin käyttöön 1.7.1998. Ajan myötä valtakunnallinen järjestelmä antoi runsaasti tietoa kilpakeilailun suoritusmääristä ja tasosta. Ensimmäinen hyvin hämmäntävä huomio nähtiin jo keväällä 1999; liittoon rekisteröidyistä 14.580 keilaajasta yli 3.000 ei ollut keilannut yhtään kilpailusuoritusta.

Uusien laite- ja ohjelmistohankintojen myötä Keilaaja-lehden ulkoasun suunnittelu ja toteuttaminen eli taitto siirtyivät SKL:lle ja minun vastuulleni vuonna 1996, kirjapainolle jäi ainoastaan kuvien käsittely ja painotyöt. Liiton Internetsivut avattiin vuonna 1997.

Dramatiikkaakin Heikki Sarson aikakauden liiton johdossa mahtui, kun maajoukkueiden valmennuspuolella jälleen kuohui. Vuonna 1995 ruoriin **Sam Ankerin** jälkeen tarttunut **Tapio Vuorinen** ajautui erimielisyyksiin joidenkin naisten maajoukkueen pelaajien kanssa. Sotkua selvitettiin Sarson johdolla, mutta lopulta se johti Vuorisen erottamiseen maaliskuussa 1999. Lukuisten neuvottelujen jälkeen valmentajasolmu ratkesi, kun Paavo Grönmark lupautui miesten joukkueen huoltajaksi tuleviin Abu Dhabin MM-kilpailuihin ja tuli myös valituksi. Naisten valmennus oli siirtynyt **Harri Kalliokosken** vastuulle sopuisammassa merkeissä kaksi vuotta aikaisemmin. Abu Dhabin ainoa kulta tuli miesten triosta. Edellisissä kisoissa, Renossa 1995, menestyk-

sestä vastasivat naiset joukkueestaruudella ja Jaana Puhakan all eventsin kullalla.

MM-kilpailujen jälkeen vuonna 2000 perustettiin valmennusryhmä, johon kuuluivat Jari Kylmänen, Sami Luoto, **Jorma Pailokari** ja Pekka Korpi. Luoto halusi sopimuksen, joka antoi hänelle täyden vallan valita miesten maajoukkue ja hoitaa pelinjohton kilpailuissa. Luoto sai haluamansa ja kantoi vastuuta menestyksellisesti aina vuoden 2006 loppuun saakka.

Sami ”Päällikkö” Luodon johdolla Suomen miesjoukkue voitti Eurooppa cupin vuosina 2000 ja 2004, saavutti Tanskan Aalborgin EM-kilpailuissa 2001 yhdeksän mitalia, joista neljä kultaista, putsasi neljä vuotta myöhemmin Moskovassa mitalipöydältä kaikki kuusi kultaa ja neljä himmeämpää mitalia sekä kruunun **Mika Luodon** MM-singlekulta Malesian Kuala Lumpurista 2003.

”Luotiin järjestelmä, jossa kaikki Suomessa pelatut kilpailusarjat koottiin kuukausittain SKL:oon ja pelaajille laskettiin viimeksi keilattujen 100 sarjan tulokset ja niiden perusteella muodostunut keskiarvo.”

Näiden MM-kilpailujen jälkeen sekä MM- että EM-kilpailuissa siirryttiin miesten ja naisten erillisiin kilpailuihin, pyrkimyksenä lyhentää kisojen kestoa. Tämä aiheutti kilpailujen määrään valtavan kasvun ja sitä kautta suurta taloudellista taakkaa monille maille. Tämän havainnollistaminen vaatii hieman ajassa eteenpäinkin siirtymistä.

MM-kilpailuja keilattiin vuosina 1954-2003 (49 vuotta) kaikkiaan 15 kertaa. Uuteen rytmiin siirryttiin vuonna 2005, josta alkaen vuoteen 2021 saakka MM-kilpailut on järjestetty 14 kertaa. Siis 17 vuoden aikana. Näistä kilpailuista viidet ovat olleet naisten ja viidet miesten erillisiä kilpailuja, yhteiset MM-kisat on järjestetty vuoden 2003 jälkeen neljästi. Sitten ohjelmaan ovat tulleet myös senioreiden, veteraanien ja junioreiden omat MM-kilpailut sekä single-MM.

EM-mitaleista kilpailtiin naisten ja miesten yhteisissä kilpailuissa vuosien 1962-2001

aikana 11 kertaa. Naisten ja miesten erillisiä EM-kilpailuja on vuosina 2005-2023 järjestetty 18 kertaa.

Mutta, palataan takaisin Sarson puheenjohtajuuskauden aikaisiin arvokilpailuihin. Aalborgin, 2001, all eventsin kolmoisvoitto Mika Luodon johdolla enteili jälkikäteen ajateltuna jo Moskovon 2005 EM-kisoja, joista tuli kolmoisvoitto all eventsissa ja mastersissa. **Petteri Salonen** ja **Petri Mannonen** olivat henkilökohtaiset mestarit, kuten myös Kai Virtanen singlessä. Moskovassa mieleen muistui juttu Besaconista, missä katupojat viheltelivät Maamme laulua, niin tekivät katupojat myös Moskovassa. Ikimuistoiset kilpailut.

Muutakin menestystä Sarson aikakaudella Suomeen saatiin, erityisen paljon henkilökohtaisia voittoja. AMF:n maailmancupin voittoon ylsivät Mika Luoto 2002, **Kai Virtanen** 2004 ja **Osku Palermaa** 2006, Eurooppa cupin voiton pokkasivat Mika Koivuuniemi 1995, Jaana Strömberg (os. Puhakka) 1996, **Kai Virtanen** kotikisoissa Tampereella 1997, **Katriina Kukula** 1998 ja **Jouni Helminen** 2002. Nuorten merkittävimmät MM-saavutukset olivat Petteri Salosen all eventskulta 1998 sekä poikien joukkueestaruus ja **Minna Mäkelän** all eventskulta 2004. Suomalaisten junioreiden Euroopan mestareiden listalle kirjattiin **Sami Puiras** 1996, **Sami Tolonen** 2004 ja **Jenni Mäkelä** 2005.

Varjoja Heikki Sarson puheenjohtajakaudelle toi seuratoiminnan hiipuminen entises-tään. Kiinnostusta talkootyöhön ei tahtonut löytyä, seurojen harjoitusvuorot alkoivat kadota ja lopulta vuosikymmeniä pyörineet merkintä- eli prikkikilpailutkin väistyivät. Jäsenkato liitosta oli vielä Sarson kauden alkuaikoina liki tuhannen luokkaa per kausi, mutta sitä saatiin erilaisin toimin hillittyä ja viimeisinä Sarson johtovuosina pudotus rekisteröityjen määräs-sä oli enää sadan luokkaa. Erityisesti huomio kiinnittyy siihen, että kauden 1995-96 päättyessä SKL:ssa oli 656 juniorijäsentä, kymmenen vuotta myöhemmin jo 1.460. Juniorityö oli ollut tehokasta. Vuonna 2005 aloitti toimintansa Kuortaneen keilailulukio. Kaikkiaan SKL:n rekisterissä oli kauden 2005-2006 päättyessä 13.375 keilaajaa. Kesästä 1994 pudotusta oli tullut 4.732 jäsenen verran, mutta positiivisena huomiona oli juniorijäsenten määrän nousu.

Heikki Sarsosta tuli myös merkittävä kansainvälinen keilailuvaikuttaja, kun hän Kauko Ahlströmin tavoin nousi maailman keilailuliiton, WTBA:n (World Tenpin Bowling Association) johtoon. Kansainvälisen liiton toimintaa seurattuaan, Sarso halusi vaikuttamaan ja kehittämään keilailua. Hän piti sitä velvollisuutenaan tultuaan SKL:n puheenjohtajaksi. Vuonna 1999 Sarso tuli valituksi WTBA:n turnauskomitean puheenjohtajaksi

ja liiton varapuheenjohtajaksi. Vuoden 2003 kongressissa hänet äänestettiin WTBA:n presidentiksi ja FIQ:n varapresidentiksi. Noissa tehtävissä hän jatkoi neljä vuotta.

Tuon ajan merkittävimmät uudistukset olivat aiemmin mainittu MM-kisojen jakaminen naisten ja miesten omiksi kilpailuikseen, rataolosuhteisiin luodut pitkän, mediumin ja lyhyen öljyn olosuhdepankit sekä kilpailuissa käytettävien pallojen määrän rajaaminen kuu-teen. MM-kilpailujen pelimuotoja muutettiin siten, että kaikkiin osioihin, all eventsia lukuun ottamatta, tulivat neljän parhaan mitalipelit. Kaikki nämä muutokset tehtiin WTBA:n jalkanjäljissä myös Euroopan liitossa EM-kilpailuihin. MM-ovien avaamista ammattilaisille oli puitu pitkään, mutta vasta Sarson aikana ammattilaiset hyväksyttiin mukaan.

Nykyisin nimellä International Bowling Federation (välillä myös nimellä World Bowling) toimiva maailman keilailuliitto lienee romuttanut Heikki Sarson liittoon tuoman hallinto- ja sopimuskulttuurin, jossa kaikki oli dokumentoitu kirjallisesti.

SKL:n toimistossakin tapahtui muutoksia. Ensi tökseen Sarso nykyaikaisti SKL:n toiminnan työnantajana laatien henkilöstöohjeet asioista, jotka isoilla aloilla kuuluvat TES-sopimuksiin. Jokaiselle työntekijälle tehtiin myös kirjalliset työsopimukset. Koulutuspäällikkö Kari Nenonen jätti toimensa syyskuussa 1997. Ikävän sävyn hänen irtisanoutumisensa sai, kun hän ajautui liiton kanssa erimielisyyksiin koskien palkanlisää. Asia eteni lopulta oikeuteen saakka ja liitto tuomittiin maksamaan ylimääräisiä korvauksia Nenoselle. Pekka Korpiola irtisanoutui toiminnanjohtajan tehtävästä tämän kohun keskellä syksyllä 1999 ja hänen tilalleen toimiston esimieheksi nousi Pekka Korpi. Hän jäi eläkkeelle pitkän työuran jälkeen syksyllä 2016.

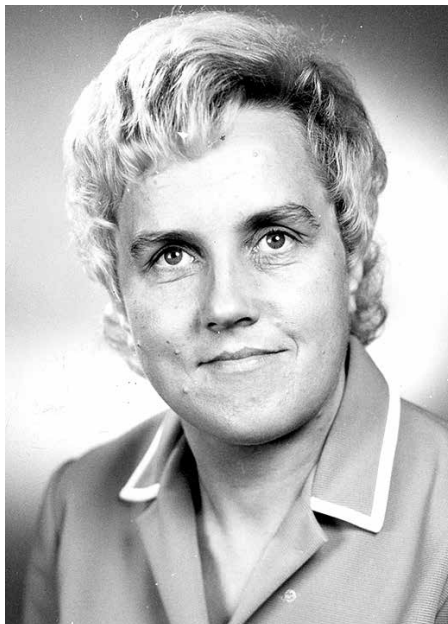
Helminen – kohujen sävyttämä vuosi

Ilman kohua ei tapahtunut myöskään seuraava puheenjohtajan vaihdos. Lahtelainen huippukeilaaja **Jouni Helminen** haastoi Sarson liittovaltuuston kokouksessa vuoden 2006 lopulla ja tuli valituksi äänestyksen jälkeen äänin 12-10. Seuraavana keväänä Sarso valittiin liittovaltuuston puheenjohtajaksi, tehtävään jota Helminen pyrki lopettamaan. Tarkemmin sanottuna, Helmisen tavoitteisiin kuului koko liittovaltuuston lakkauttaminen, mikä ei lopulta onnistunut ja liittovaltuusto SKL:lla on vielä tänäkin päivänä.

Jouni Helmisellä oli puheenjohtajaksi tullessaan paljon muitakin uudistuspyrkimyksiä kuin tuo mainittu hallinnollinen muutos. Tehtävälista oli varsin tutunkuuloinen, jäsenmäärä piti saada nousuun, valmennusta ja koulutusta oli lisättävä ja lajin näkyvyyttä parannettava.

Jäsenmäärässä tapahtuikin nousu, mutta se oli lähinnä kosmeettinen, muutama kymmenen jäsentä.

Jos oli Jouni Helmisen nousu liiton johtoon ollut kohun saattelena, sitä oli myös hänen kautensa päättyminen. Ennen vuoden 2007 loppua hän ilmoitti eroavansa tehtävästään ja 10.12.2007 pidetyssä liittohallituksen kokouksessa hänelle myönnettiin ero, vajaa vuosi tehtävässä aloittamisen jälkeen. Helminen ehdotti jatkajakseen helsinkiläistä **Harri Järvistä**, joka ylimääräisessä liittovaltuuston

SKL:n Hall of Fameen nimetty Eija Krogerus on Suomen naiskeilailun todellinen "Grand Old Lady". Mittava menestyslista on lyhyesti kerrottuna tällainen: kaksi joukkuemaailmanmestaruutta, viisi Euroopan joukkuemestaruutta, seitsemän henkilökohtaista Suomen mestaruutta (SM-mitaleja 37) ja yksi Helsingin mestaruus.

kokouksessa 12.1.2008 tuli valituksi. Samaisessa kokouksessa Heikki Sarso ilmoitti luopuvansa liittovaltuuston puheenjohtajuudesta.

Sami Luoto jätti valmennuspestinsä menestysvuosien jälkeen ja ruoriin hyppäsi **Sami Konsteri**. Naisten MM-kilpailuissa Meksikossa syksyllä 2007 Suomi jäi mitaleitta. Miehet sen sijaan saavuttivat kesän EM-kilpailuissa viisi mitalia, joista merkittävimmät olivat triokulta ja Osku Palermaan all events-kulta. Keväällä pelatuissa junioreiden EM-kilpailuissa **Tony Ranta** nousi all eventsin kultakorokkeelle.

Useita vuosia täyttämättä olleeseen koulutus- ja koulutuspäällikön toimeen palkattiin **Sami Järvilä**, hän aloitti tehtävässä 1.1.2007.

Järvinen – arkista aherrusta

Helmisen jälkeen SKL:lle saatiin jälleen pitkäaikainen puheenjohtaja, kun Harri Järvinen veti liittoa yhdeksän vuotta. Järvisen mietteet

tuoreena puheenjohtajana vuonna 2008 toistivat linjaa, joka oli jatkunut hänen edeltäjänsä kohdalla aina 1990-luvulta asti. ”Iso kysymys on se miten uusia ja taas uusia jäseniä saadaan mukaan seura- ja kilpailutoimintaan.”

Työt liiton johdossa hän aloitti juhlavasti junioreiden EM-kisaisännöityden puitteissa Talissa. Suomi saavutti kaikkiaan viisi mitalia, joista kirkkaimpana **Perttu Jussilan** masters-kulta. Vuoden 2009 tammikuussa juhlat jatkuivat, kun SKL täytti 70 vuotta. Merkkipäivää juhlistettiin pienimuotoisesti Helsingissä.

Kautensa alussa Harri Järvinen nosti keskusteluun virallisen alueellisen organisaation perustamisen, mutta ajatus ei saanut laajaa kannatusta ja idea kuitui lopulta liittokokouksen päätöksellä 2010.

Järvisen aikana tehtiin lukuisia konkreettisia toimia jäsenmäärän kääntämiseksi nousuun. Keväällä 2010 aloitettiin jäsenhankintakilpailu, joka toiinkin liittoon 476 uutta jäsentä, mutta kauden päätteeksi tilasto osoitti miinusta hieman vajaan 300 jäsenen verran. Toinen suuri hanke oli 2012 aloitettu mittava nuorisotyöprojekti. Sitä toteutettiin valtakunnallisesti viiden alueellisen organisaation ja SKL:n nuoris- ja koulutusvaliokunnan vetämänä. Tavoitteena oli kaksinkertaistaa junioreiden jäsenmäärä vuoteen 2014 mennessä. Projekti piti sisällään koululaisten luokkien väliset mestaruuskilpailut, suosituksi tulleen liikuntaleiri Bowling Moverin järjestämisen, erilaisia koulutuspäiviä sekä Palloiluexpo-messutapahtumaan osallistumisen. Tiivistä yhteenvetoa hankkeesta ei aikakirjoista löydy, mutta tehty työ ja ideointi eivät kuitenkaan kantaneet tavoiteltua hedelmää, 30.6.2011 liiton rekisterissä oli 1.406 juniorijäsentä, kolme vuotta myöhemmin 1.049.

Junioreiden EM-kilpailujen lisäksi Suomi isännöi Harri Järvisen puheenjohtajakaudella nuorten MM-kilpailuja Talissa 2010 ja Euroopan mestareiden cupia Lahdessa vuotta myöhemmin. Talissa mitaleista oli kilpaillemassa 257 keilaajaa, 47 maasta. Kilpailut sujuivat järjestelyjen ja talouden puitteissa hyvin, Suomen mitalisaalis jäi **Samu Valarannan** all eventsin pronssiin. Eurooppa cup sen sijaan päättyi suomalaisjuhliin, kun **Krista Pöllänen** otti toisen peräkkäisen mestaruutensa.

Liiton talouden pito vaati Järvisen aikana tarkkaa suunnittelua. Maajoukkueuimintaan ja markkinointiin kaivattiin lisäpanostuksia, mutta ylimääräisiä euroja ei jäsenmäärän negatiivisen kehityksen vuoksi juurikaan ollut.

Seuraavat vuodet SKL:n hallinnossa pitivät sisällään osittain nopeitakin käänteitä ja kuuhun-
huntaa. 20.4.2013 kokoontunut Liittokokous hyväksyi muutoksia toimintasääntöihin. Niistä merkittävimpiä olivat hallituksen toimikauden muuttaminen kolmivuotiseksi sekä liittoval-

tuuston kokousrytmin muuttaminen. Muutoksille hyväksyttiin siirtymäkausi. Syksyllä 2014 valtuusto valitsi kokouksessaan Harri Järvisen jatkamaan puheenjohtajana seuraavan kaksivuotiskauden, myös hallitus valittiin kahdeksi vuodeksi.

Keväällä 2015 kutsuttiin 22 paikallisliiton vaatimuksesta koolle ylimääräinen liittokokous. Kokous pidettiin saman vuoden syyskuussa. Esityslistalla oli toimintasääntöjen muuttaminen siten, että liittovaltuusto lopetetaan ja korvataan kahdesti vuodessa kokoontuvalla liittokokouksella. Esitys ei saanut kokouksessa tarvittavaa kannatusta ja liittovaltuusto jatkoi toimintaansa kokoontuen kaksi kertaa vuodessa. Uudistuksen nokkamiehenä oli toiminut tamperelainen Perttu Jussila.

Tämä kokous loi kuitenkin perustan loka-kuussa 2016 pidetyn liittokokouksen päätöksille, jotka jälleen koskivat organisaation rakennetta. Liittokokous hyväksyi paluun takaisin kaksivuotiseen sykliin sekä liittovaltuuston jäsenmäärän kasvattamisen yhdellä naisedustajalla. Viidelle valiokuntien puheenjohtajille ja maajoukkueen vastuuvallmentajalle annettiin puhe- ja läsnäolo-oikeus valtuuston kokouksiin. Kokouksen tärkein päätös oli sääntöasioiden siirtäminen liittohallituksen päätettäväksi, mikä toi ketteryyttä sääntömuutoksien toteuttamiseen.

Ennen näitä hallinnossa tapahtuneita muutoksia SKL vietti 75-vuotisjuhliansa Helsingissä tammikuussa 2014. Juhliin osallistui huippukeilailajia ja järjestövaikuttajia eri aikakausilta sekä kansainvälisinä vieraina Euroopan ja maailman keilailuliittojen johtoa. Juhlapuheen piti Suomen Olympiakomitean puheenjohtaja **Risto Nieminen**. Merkkivuotta juhlisti myös urheilutoimittaja **Esa Sulkavan** kirjoittaman 75-vuotishistoriateoksen, Liisankadulta maailman huipulle, julkaisun. Kirja on ensimmäinen, ja toistaiseksi ainoa, jossa suomalaisen keilailun pitkä ja monivaiheinen historia on koottu yksien kansien väliin. Sulkava kertoo kirjassa merkittävistä henkilöistä ja tapahtumista tarinapainotteisesti.

Juhlavuonna järjestettiin myös keilailuarpajaiset, joiden plusmerkkinen tulos ohjattiin juniorikeilailuun. Arpajaisten ohessa toteutettiin jäsenhankintakampanja.

Vuonna 2015 lanseerattiin käyttöön harrastajalisenssi, lyhykäisyydessään se tarkoitti edullisempaa lisenssimaksua ilman seuraan kuulumista sekä supistettua oikeutta oman jäsenliiton kilpailutoimintaan. Jo vuotta myöhemmin todettiin, ettei lisenssin suosio ollut toivotun kaltainen.

Kansainvälisen keilailuliiton johdossa tapahtui merkittäviä muutoksia vuoden 2015 lopulla Abu Dhabissa järjestetyssä kongressissa. WTBA ja FIQ yhdistyivät viimein pitkän odotuksen jälkeen. WTBA oli avannut toimis-

ton Sveitsin Lausanneen ja saanut paremman yhteyden Kansainväliseen Olympiakomiteaan, näin FIQ:n rooli oli kadonnut. Yhdistymisen jälkeen kansainvälisen liiton nimeksi tuli World Bowling. Amerikkalainen **Kevin Dornberger** oli kongressissa ehdolla liiton johtoon kolmannelle kaudelle, mutta sai vastaehdokkaakseen Aasian Keilailuliiton puheenjohtajan, kuwaitilaisen sheikki **Talal Mohammad Al-Sabahin**. Vaalityötä kumpikin teki tahoillaan ja tavoillaan, huhuja lahjuksista ja korruptiosta liikkui paljon. Ennen kongressia oli käynyt selväksi, että Al-Sabahilla oli runsaasti

”Vuonna 2015 lanseerattiin käyttöön harrastajalisenssi, lyhykäisyydessään se tarkoitti edullisempaa lisenssimaksua ilman seuraan kuulumista sekä supistettua oikeutta oman jäsenliiton kilpailutoimintaan.”

kannatusta ja todettuaan, ettei tule valituksi, Dornberger vetäytyi puheenjohtajakilpailusta. ”Kauppaan” kuului, että valittu puheenjohtaja nimeäisi Dornbergerin World Bowlingin toimitusjohtajaksi 100.000 dollarin vuosipalkalla. Samalla myös Pekka Korpi menetti paikkansa liiton varapuheenjohtajana.

Vaikka World Bowlingin henkilövalinnat eivät suoranaisesti liity SKL:n omaan historiaan, tiedetään niiden valtava merkitys itse lajille ja siinä tapahtuneelle kehitykselle mm. MM-kilpailujen pelitavoissa ja monissa muissa asioissa erittäin suureksi. Kehitys ei ole ollut lajille suotuisaa. Samalla maailmanliiton toiminnasta on kadonnut avoimuus.

Vuonna 2016 tehtiin SM-kilpailujen osalta merkittävä päätös, jonka mukaan naisten ja miesten mitalipelit sovittiin pelattavaksi samassa hallissa. Taustalla oli TV-lähetysten mahdollistaminen ja TV-ajan pidentäminen finaalien osalta.

Vuoden 2016 lopulla Harri Järvinen ilmoitti luopuvansa liiton johdosta. Jäsenmäärän kehitys oli hänen kaudellaan kaikesta tehdystä työstä huolimatta negatiivista. 2007-2008 kauden lopussa jäseniä oli rekisterissä 13.300, kauden vaihteessa 2016-17 heitä oli 10.651. Silmiin-

pistävä on vastaavan ajan kehitys junioreiden määrässä, pudotusta oli 1.582:sta 677:een.

Harri Järvinen sai pitkän kautensa aikana nauttia liiton johtajana runsaasta arvokilpailumenestyksestä. Kilpailutahti oli tiivis. Vuosien 2008-2011 aikana keilattiin kahdesti naisten ja kahdesti miesten MM-kilpailut, mitaleja näistä Suomi saavutti viisi, mutta ei yhtään kultaista. Sellaisen aika koitti naisten ja miesten yhteisissä MM-kilpailuissa vuonna 2013 Las Vegasin liepeillä Hendersonissa, Yhdysvalloissa. Parikilpailun hopean ja pronssin jälkeen Suomen miehet tekivät lähes käsittämättömän nousun mitalipeleihin ja kukistivat niissä ensin Korean ja sitten loppuottelussa USA:n. Kolmen vuoden takainen MM-joukkuehopea kirkastui kullaksi. Suomen edellisestä MM-joukkuekultasta oli kulunut 30 vuotta.

Tahti EM-kilpailuissa vuosina 2008-2016 oli kiivas, joten poimitaan tähän vain kultamitalit. Suomen miehet voittivat kultaiset joukkueemitalit vuosina 2009, 2012, 2015 ja 2016. Parikilpailun mestaruus tuli Suomelle 2009 ja 2016, trion kulta 2015. Henkilökohdaisia kultamitalisteja tuolta ajalta ovat Krista Pöllänen mastersista 2010 ja **Joonas Jehkinen** all eventsista 2012.

Jari Ratia voitti World Ranking Mastersin vuonna 2008 Indonesiassa, Osku Palermaa otti saman tittelin 2009 Italiassa. Krista Pöllänen saavutti World Gamesin kullan 2009 Taiwanissa ja Euroopan cupin mestaruuden vuosina 2010 ja 2011. Vuonna 2013 Eurooppa cupista tuli komeasti molemmat mestaruudet **Kimmo Lehtosen** ja **Sanna Pasasen** toimesta, kaksi vuotta myöhemmin cupin voitti **Joonas Jähi**. Nuorten MM-kotikisojen jälkeen ainoat mitalit Harri Järvisen aikakaudella olivat tyttöjen joukkuepronssi ja Sanna Pasasen mastershopea 2014. Vuoden 2008 kisoista pojat saavuttivat MM-joukkuehopean ja Joonas Jehkinen all eventspronssin.

Junioreiden EM-mitaleja tuli Järvisen kaudella roppakaupalla, kirkkaimpina jo mainittu Perttu Jussilan masterskulta 2008, **Jesse Kallion** all eventsin ja singlen kulta 2010 sekä **Niko Oksasen** all eventskulta 2016.

SKL:n toimistossa **Olli Pakonen** aloitti toimistoassistentin tehtävässä syksyllä 2011. Merkittävin henkilökuntamuutos oli Pekka Korven siirtyminen eläkkeelle syksyllä 2016. Hänen seuraajakseen, vt. toiminnanjohtajaksi, valittiin Sami Järvilä. Samalla liiton henkilökunta väheni viidestä neljään, kun uutta henkilöä ei koulutuspäällikön tehtävään valittu. Tämän katsottiin olevan linjassa jäsenmäärän kehityksen kanssa.

Jussila – monien muutosten aika

Harri Järvinen olisi halunnut jatkaa vielä yhden kauden liiton johdossa, mutta saatuaan

haastajan, **Perttu Jussilan** Tampereelta, hän vetäytyi puheenjohtajakilvasta. Jussila aloitti liiton johdossa 1.1.2017.

Jussila halusi terävöittää hallituksen työskentelyä, mikä toteutettiin siten, että jokaiselle jäsenelle tuli oma vastuualueensa. Hän aloitti myös vierailut paikallisliitoissa, mikä otettiin maakunnissa ilolla vastaan.

Yhtenä merkittävimmistä tavoitteista Jussilalla oli lajin näkyvyyden parantaminen valamedioissa ja sosiaalisessa mediassa. Tätä tehtävää hoitamaan perustettiin markkinointi- ja tulevaisuusvaliokunta. Kyseinen valiokunta kokoontui yhden kerran perustamiskeväänä, seuraavina kausina valiokunnalla ei ollut toimintaa lainkaan. Työtä markkinoinnin saralla tehtiin kuitenkin hallituksen johdolla ja paljon saatiinkin aikaiseksi.

Liiton ulkoasun ajanmukaistaminen aloitettiin uudella logolla ja yleisilmeellä. Luotiin Facebook-sivu markkinointiin, Internetsivut uusittiin, Keilaaja-lehden ilmettä raikastettiin ja sisältöä kehitettiin. Keväällä 2017 tuotettiin mainosvideo ja saman vuoden syksyllä esitettiin C-more -kanavalla keilailun life-style sarja Keilailuklubi, joka sittemmin sai myös kaksi jatkokautta. Uutena investointina tehtiin livelähetykskaluston hankinta, jossa Timo Palermaa oli isossa roolissa. Hän on ollut vahvasti mukana myös lähetysten toteuttamisessa. Jäsenhankintaa palvelemaan lanseerattiin Ensilisenssi. Se oli suunnattu täysin uusille jäsenille sekä vähintään kaksi vuotta SKL:oon rekisteröimättömänä olleille. Lisenssi saavuttikin hyvän suosion, minkä myötä saatiin hillyä samaan aikaan tapahtuvan poistuman aiheuttamaa jäsenmäärän laskua.

Yksi merkittävimmistä toimista markkinoinnin saralla SKL:ssa oli minun vastuullani olleen tiedottajan tehtävän lakkauttaminen marraskuussa 2017, jonka seurauksena työ-sopimukseni irtisanottiin 30.11.2017. Liitossa haluttiin panostaa voimakkaammin markkinointiin ja perustettiin viestintä- ja markkinointisuunnittelijan toimi. Siinä aloitti keväällä 2018 **Henri Havusela**, joka hoitaa tehtävää edelleen. Työni liitossa päättyi 30.5.2018, muutama kuukausi myöhemmin pitkäaikainen toimistos sihteeri **Arja Lehti** jäi eläkkeelle. Arja Lehti teki SKL:ssa yli 40-vuotisen uran, sittemmin toimistos sihteeri on vaihtunut kolme kertaa. Vt. toiminnanjohtajana olleen Sami Järvilän paikka vakinaistettiin 1.1.2018, hän jatkaa toiminnanjohtajana edelleen.

SKL:n hallintorakenteen muuttaminen oli ollut Perttu Jussilan agendalla jo ennen puheenjohtajuutta ja sitä hän ajoi myös toimikaudellaan. Ensimmäisenä ideana hän toi esiin mallin, jossa paikallisliitot ja liittovaltuuston poistettaisiin eli toiminta olisi kolmiportainen; keilaaja-seura-SKL. Tätä muutosta ei Jussilan

aikakaudella viety eteenpäin, tosin hän nosti asian esille uudelleen jättäessään puheenjohtajan tehtävän joulukuussa 2019.

Hallintouudistuksia kuitenkin pyrittiin tekemään. Keväällä 2018 liittovaltuusto antoi hallitukselle toimeksiannon uusien toimintäsääntöjen aikaan saamiseksi. Tavoitteena oli siirtyminen kolmiportaisesta mallista, liittokokous-valtuusto-hallitus, kaksiportaiseen malliin, kerran vuodessa kokoontuva liittokokous ja operatiivisena toimijana liittohallitus. Muutosesitystä ja uusia, Patentti- ja rekisterihallituksessakin tarkastettuja toimintäsääntöjä, puitiin liittokokouksessa syksyllä 2018. Muutokseen vaadittua ¾ osan enemmistöä esitys ei kuitenkaan saanut ja liittovaltuusto jatkoi toimintaansa.

”Vuosi 2019 oli merkkivuosi myös Suomen Keilailuliitolle, joka vietti 80-vuotisjuhlaansa Helsingissä 5.1.”

Sarjakeilailuun tehtiin merkittävä muutos kaudelle 2018-19, kun SM-liigoissa otettiin käyttöön mies-miestä vastaan pelitapa.

Perttu Jussilan kaudella SKL:n uudeksi päävalmentajaksi valittiin **Jarmo Ahokas**. 1.1.2018 aloittanut Ahokas jatkaa tehtävässä edelleen. Seuratoiminnan kehittäjäksi liitto palkkasi projektiluoteisesti koulutuskoordinaattoriksi Jaana Puhakan.

Suomen kautta aikain menestynein keilaaja Mika Koivuniemi sai ansaitsemaansa huomiota Yhdysvalloissa vuosina 2018 ja 2019. Kolminkertainen Major-voittaja, lukuisten PBA-kisojen voittaja, kahdesti PBA:n vuoden keilaajana palkittu Koivuniemi nimettiin PBA:n Hall of Fameen 2018. Juhlan kunniaksi Keilaaja-lehti julkaisi kattavan artikkelin Mikkan urasta numerossaan 4/2018, suosittelen. Seuraavana vuonna Mika nimettiin toisena amerikkalaisena keilaajana USBC:n eli Amerikan keilailuliiton kuuluisuuksien galleriaan.

Vuosi 2019 oli merkkivuosi myös Suomen Keilailuliitolle, joka vietti 80-vuotisjuhlaansa Helsingissä 5.1.

Arvokilpailumenestys oli Jussilan aikana totutun kaltaista. Keväällä 2017 Talissa tehtiin lajihistoriaa, kun Niko Oksanen, Jesse Ahokas ja **Pyry Puharinen** ottivat junioreiden EM-kilpailujen all eventsista kolmoisvoiton. Kaksi vuotta myöhemmin Puharinen voitti EM-masterskullan juniorikisoissa Wienissä.

Samoista kisoista tuli tyttöjen parikulta. Niko Oksanen saavutti nuorten MM-all eventshopeaa vuonna 2018 Orlandossa USA:ssa. Aikuisten kovimmat saavutukset olivat Petteri Salosen MM-kilpailujen all eventshopea 2017 ja Sanna Pasasen MM-masterspronssi 2019, molemmat Las Vegasista, sekä **Eliisa Hiltusen** EM-mastershopea 2018.

Vuonna 2019 keilattiin ensimmäiset junioreiden MM-kilpailut Pariisissa. Suomi saavutti viisi hopeaa ja viisi pronssia. World Bowlingin järjestämät kilpailut olivat siitä erikoiset, että niissä ei käytetty perinteistä, nerokkaaksikin luonnehdittua, pistelaskutapaa. Historiallinen merkitys oli suuri, sillä perinteinen pistelasku oli hyväksytty käyttöön Amerikan Keilailuliitossa jo vuonna 1895. Uuden pistelaskun mukaan kaadosta sai 30 pistettä, paikosta kymmenen plus avausheitolla kaadettujen keilojen määrä. Pistelaskun suola, peräkkäisten kaatojen merkitys, suli pois. Tämä nosti kilpailujen tulostason ennen näkemättömälle tasolle, eikä saavuttanut laji-ihmisten parissa suurta suosiota. Suuria mullistuksia nähtiin myös vuoden 2019 MM-kilpailuissa, joissa kaikki joukkueosiot pelattiin baker-pelitavalla ja all eventsin sijoitukset määräytyivät eri osioiden sijoitusten summalla. Maailman keilailuliitto oli vienyt pelitavat tasolle, josta edes lajin aktiiviharrastajat eivät meinanneet päästä jyvälle, saatikka, että se olisi saanut arvostusta.

Marraskuussa 2019 Perttu Jussila lähetti eronpyynnön puheenjohtajan tehtävästä liittovaltuustolle, joka myönsi hänelle eron 31.12. alkaen pyynnön mukaisesti. Joulukuussa kokoontuneessa liittovaltuustossa ehdolla uudeksi puheenjohtajaksi olivat hallituksen sen hetkinen varapuheenjohtaja, turkulainen **Raimo Palokoski**, sekä Olli Hossi Helsingistä. Hossi valittiin puheenjohtajaksi äänestyksen jälkeen, hän voitti Palokosken yhden äänen erolla 11-10. Hossin ensimmäinen kausi oli vuoden mittainen, 1.1.-31.12.2020. Samaisessa kokouksessa Harri Järvinen nimettiin SKL:n kunniapuheenjohtajaksi.

Kauden 2016-17 päättyessä SKL:ssa oli 10.651 rekisteröityä keilaajaa, joista junioreita oli 677. Perttu Jussilan viimeisen toimivuoden puolivälissä, kauden 2018-19 päättyessä jäseniä oli 10.033, joista junioreita 598.

Hossi – koronaa ja strategioita

Olli Hossi aloitti liiton puheenjohtajana haastavassa tilanteessa. 2010-luvulla jäsenkato oli ollut 350-400 jäsentä per vuosi. Vuosikymmenen loppupuolella se oli jo 500 luokkaa. Hossi tarttui toimeen määrätietoisesti ja selkein visioin. Hänen johdolla suunniteltiin ja lanseerattiin Uuden keilaajan etukortti. Pyrkimyksenä oli yhteistyössä keilahallien kanssa tarjota uusille keilaajille konkreettisia etuja. Syksyllä >

2020 kaikkiaan 19 hallia lähti mukaan yhteistyöhön, keväällä 2024 yhteistyöhalleja on 36.

Olli Hossin johdolla liittohallitus loi SKL:lle uuden strategian vuosiksi 2020-2025. Strategian slogan oli Kaikki keilaa, jonka saavuttamistavoitteet kirjattiin seuraavasti: keilailun on oltava näkyvillä, keilailun on liikutettava, keilailun on sovittava kaikille ja keilailun on menestyttävä. Strategia hyväksyttiin liittokokouksessa 31.10.2020.

Strategian toteuttamiselle tuli suuria haasteita ja jopa esteitä, kun koronapandemia saavutti Suomen maaliskuussa 2020.

Koko globaalia maailmaa ravistuttanut pandemia iski merkittävin seurauksin suomalaisen keilailuun. Hallit joutuivat sulkemaan ovensa maaliskuussa kymmeneksi viikoksi, kaikki kilpailutoiminta keskeytettiin. Osa kilpailuista siirrettiin myöhempään ajankohtaan, osa peruttiin kokonaan. Seurasi lomautuksia, irtisanomisia, työttömyyttä, kuten lähes kaikilla muillakin aloilla. Elokuussa Talissa järjestettäväksi suunnitellut miesten EM-kilpailut siirrettiin ensin tammikuulle 2021, sitten tammi-kuulle 2022 ja lopulta kesäkuulle 2022. Kotikisoista Suomi saavutti kahdeksan mitalia, joista kirkkaimpana Joonas Jähin masterskulta. Tässä yhteydessä tuntuu hienolle nostaa esiin yksi ainutlaatuinen maajoukkuekeilaaaja, **Kimmo Lehtonen**. Hänen uransa alkoi vuoden 1985 EM-kilpailuista ja päättyi näihin kotikisoihin. Kaikkiaan hän keilasi Suomen edustusjoukkueessa viidellä vuosikymmenellä. Lehtonen oli merkittävä tekijä lajissa myös laajemmin keilahalliyrittäjänä ja kilpailujen järjestäjänä.

Myös kaikkia muita arvokilpailuja ja tapahtumia siirrettiin. Syksylle 2022 siirtyneissä naisten EM-kilpailuissa Suomi otti kolme mitalia. Vasta 18-vuotias **Peppi Konsteri** saavutti ensimmäisenä suomalaisnaisena all eventsin EM-kullan.

Ensimmäisen koronakevään ja täyssulun jälkeen tuli vielä uusia tautiaaltoja, joiden vaikutukset olivat merkittäviä. SKL:n ja paikallisten toimijoiden päätöksillä kilpailutoimintaa pidettiin mahdollisuuksien mukaan jollakin tasolla yllä, mm. valtakunnansarjat siirryttiin pelaamaan 3-henkisiin joukkuein. Keilahalleihin pandemia vaikutti paitsi kilpakeilailun hankaluuksina myös viihdekeilailun vähänemisenä. Ajoittain ja paikallisesti toistuneet koronarajoitukset poistuivat lopullisesti vasta 1.3.2022.

Kaiken tämän keskellä SKL:n hallinnossa tapahtui muutoksia. Lokakuun 2020 liittokokous valitsi liittovaltuuston puheenjohtajaksi tamperelaisen **Tuija Hiltusen**, josta tuli SKL:n historian ensimmäinen nainen valtuuston johdossa. Valiokuntamuutoksista merkittävimmät olivat Teknisen valiokunnan sulauttaminen yhteen Kilpailu- ja sarjavalioikunnan kanssa, Markkinointi- ja tulevaisuusvaliokunnan

lakkauttaminen ja Naisvaliokunnan perustaminen uudelleen. Se aloitti toimintansa tammikuussa 2021.

Juuri ennen koronan rantautumista Suomeen ehdittiin Talissa keilata Ballmaster Openin 50-vuotisjuhlaturnaus tammikuussa 2020. Asemansa Euroopan suurimpana keilailukilpailuna säilyttäneen turnauksen juhlapahtuma kokosi sekä kotimaisia harrastajakilpailijoita että maailmanluokan keilaaajia hallin täyteen liki pari viikoksi. Turnauksen voitti kanadalainen **Nathan Ruest-Lajoie**.

Vuoden 2021 tammikuussa koettiin keilahistoriassa jälleen jotain ainutlaatuista, kun Mika Koivuniemi nimettiin Suomen Urheilun Hall of Fameen järjestysnumerolla 71. Näin keilailusta tuli 19 laji, jonka urheilijoita tähän kunniagalleriaan on valittu. Lukuisia huomionsoitoja aiemmin saanut Koivuniemi to-

”Keilahalleihin pandemia vaikutti paitsi kilpakeilailun hankaluuksina myös viihdekeilailun vähänemisenä.”

tesi tämän valinnan aiheuttaneen ”kylmiä väreitä”. Ymmärrettävästi, koska sitä suurempaa arvostusta ei urheilija Suomessa voi saavuttaa.

Maailman keilailuliitto, IBF, teki vuonna 2021 päätöksen siirtä MM-kilpailujen osalta aikatauluun, jossa miesten, naisten, junioreiden tai joukkueiden MM-kilpailuja pelattaisiin joka vuosi. Tällä päätöksellä on kauaskantoiset vaikutukset, sillä maajoukkuekeilailun kustannukset nousisivat sen myötä huomattavasti. Suomessa nousun arvioitiin olevan 35 prosentin luokkaa.

Maita tulisi jäämään kilpailuista pois, mistä ensimäkiä nähtiin jo Dubaissa marraskuussa 2021 järjestetyissä MM-kilpailuissa. Mukana oli mieskeilaaajia 34 maasta, naisia 25 maasta. Edellisissä kisoissa luvut olivat 46 ja 34. Kaiken kaikkiaan Dubain MM-kilpailut olivat laji-ihmisille jälleen hämmästelyn aihe. Peli-formaatit oli uusittu täysin ja toiminnallaan IBF vahvisti myös käsitystä, ettei se kykene kattavasti onnistuneita MM-kilpailuja järjestämään. Tulospalvelu, live-lähetykset ja kaikki niihin liittyvä ontuivat. ”aina hallille mennessä ei ollut varmaa, millä säännöillä tänään menään”, kertoi valmentaja Jarmo Ahokas myöhemmin Keilaaaja-lehdessä. Urheilullisesti kisat menivät Suomelta hyvin, kolmesta mitalista hohdokkain oli **Tomas Käyhkön** singlehopea,

naiset saavuttivat kaksi joukkuelajien pronssia. Dubaissa keilattiin myös senioreiden ja veteraanien MM-kilpailut, joista Suomi saavutti mukavasti mitaleja.

IBF:n toiminta aiheutti kattavamminkin huolta SKL:ssa ja maailmalla. Liitto oli ajautunut rahasotkuihin, eikä toiminnan vakaudesta oltu millään tavoin varmoja. Tarkempia yksityiskohtia asioista ei vielä tänäkään päivänä ole virallisesti saatu. Sotkuja seurasi osallistujakato lokakuussa 2023 Kuwaitissa järjestetyissä MM-kilpailuissa. Kisoissa piti olla mukana 21 Euroopan ja Amerikan maata, mutta näistä pois jättyä peräti 15, mukaan lukien Suomi. Osku Palermaa valittiin IBF:n pelajayhdistyksen varapuheenjohtajaksi vuonna 2022.

Olli Hossin johdolla luodut strategiat olivat operatiivisen toiminnan keskiössä, erilaisia mittaristoja seurattiin säännöllisesti Hossin itsensä ylläpitämien tilastojen avulla. Kaikki keilaa strategian toteuttaminen osoittautui koronan keskellä mahdottomaksi ja sitä päivitettiin kauden 2021-22 aikana. Liittokokous hyväksyi 29.10.2022 päivitetyn strategian vuosille 2022-2027. Tavoitteet olivat samat kuin aiemmassa strategiassa, kauaskantoisimpana kiteytettynä SKL:n jäsenmäärän saaminen kasvuun strategiakauden loppuun mennessä. Ensilisenssien ja etukorttien myynnin rinnalle luotiin verkkopohjainen suorarekisteröintimalli Keilailuliittoon ja seuroihin. Tavoitteeksi asetettiin myös kilpailutoiminnan järjestäminen jäsenille, jotka kauden aikana eivät olleet keilanneet yhtään kilpailusarjaa. Näitä nollasarjalaisia oli tämän vuoden alussa noin 30 prosenttia jäsenistöstä.

Markkinoinnin saralla aloitettiin syksyllä 2021 isot YouTube, Instagram ja Tik Tok projektit, seuraavana vuonna saatiin auki oma verkkokauppa. Syksyllä 2022 perustettiin liiton alaisuudessa toimiva Harrastajaseura.

Sarjakeilailussa palattiin kuluvalle kaudelle takaisin alkujuurille eli joukkuetuloksista jaettaviin bonuspisteisiin. Miesten liiga, jossa huippuvuosina pelasi 16 joukkuetta, oli kutistunut kahdeksan joukkueen ja naisten liiga kahdeksasta kuuden joukkueen kokoiseksi.

Aiemmin mainittujen arvokilpailumestysten lisäksi Suomi pärjäsi Olli Hossin aikakaudella upeasti myös junioreiden EM-kilpailuissa. Vuoden 2021 kisasaalis oli kahdeksan mitalia, joista kirkkain oli Peppi Konsterin all eventsin kultta. Hän uusi mestaruuden seuraavana vuonna, jolloin kultaketjuun tuli myös **Tiimari Laukkasen** singlekulta sekä tyttöjen pari- ja poikien joukkuekulta. Historiaa kirjoitettiin sitten vuonna 2023, kun tyttöjen all eventsin kulta tuli Suomeen kolmantena peräkkäisenä vuonna, mihin yksikään maa ei ole aiemmin yltänyt. Tämän kultamitalin toi kotiinkin Tiimari Laukkanen. Menestys täydentyi

poikien toisella peräkkäisellä joukkuekullalla. Keväällä 2024 juniorit kisaavat EM-mitaleista jälleen Talissa. Euroopan mestareiden cupin voittajalistalle saatiin kaksi suomalaisnimeä, Essi Pakarinen voitti vuonna 2022, Tomas Käyhkö vuotta myöhemmin. Käyhkö on lähtenyt tekemään ammattilaisuraa PBA:ssa, kuten myös vuoden tulokkaaksi kiertueella valittu **Santtu Tahvanainen**.

Kesällä 2023 liiton henkilöstössä tapahtui kaksi vaihdosta. 12-vuotisen työrupeaman kilpailu- ja hallintokoordinaattorina SKL:ssa tehnyt **Olli Pakonen** jätti paikkansa, samoin lyhyen jakson liitossa palvellut **Tiina Keiriö** palvelukoordinaattorin työstä. Uudet työntekijät, **Tiina Viljakka** ja **Bertta Hartikka** löytyivät Tampereelta. Tämän myötä kaikki liiton työntekijät ovat tamperelaisia ja elokuussa 2023 hallitus teki päätöksen liiton toimiston siirrosta Tampereelle. Pyrkimyksenä on vuokrata nykyinen toimistotila Ruusulankadulta, mutta se on osoittautunut hyvin vaikeaksi. Henkilökunta tekee paljon töitä etänä ja koostuu silloin tällöin Helsingin toimistolle.

Aiemmin mainittujen arvokilpailumenes-tysten lisäksi Suomi pärjäsi Olli Hossin aika-kaudella upeasti myös junioreiden EM-kilpailuissa. Vuoden 2021 kisasaalis oli kahdeksan

mitalia, joista kirkkain oli Peppi Konsterin all eventskulta. Hän uusi mestaruuden seuraavana vuonna, jolloin kultaketjuun tuli myös Tiiamari Laukkasen singlekulta sekä tyttöjen pari- ja poikien joukkuekulta. Historiaa kirjoitettiin sitten vuonna 2023, kun tyttöjen all eventsin kulta tuli Suomeen kolmantena peräkkäisenä vuonna, mihin yksikään maa ei ole aiemmin yltänyt. Tämän kultamitalin toi kotiin Tiiamari Laukkanen. Menestys täydentyi poikien toisella peräkkäisellä joukkuekullalla. Keväällä 2024 juniorit keilasivat EM-mitaleista jälleen Talissa. Suoritus kotiradoilla oli erinomainen, viiden mitalin saaliiseen sisältyi kolme kultaa, joiden myötä Suomi oli mitalitilaston ykkönen. **Markus Lahden** single- ja all eventskulta sekä tyttöjen joukkuekulta kruunasivat menestyksen. Euroopan mestareiden cupin voittajalistalle saatiin kaksi suomalaisnimeä, **Essi Pakarinen** voitti vuonna 2022, Tomas Käyhkö vuotta myöhemmin. Käyhkö on lähtenyt tekemään ammattilaisuraa PBA:ssa, kuten myös vuoden tulokkaaksi kiertueella valittu Santtu Tahvanainen.

Kohti uutta

Suomen Keilailuliitto on 85 vuoden iässä monien haasteiden edessä. Jäsenmäärä on jatkanut laskuaan. Viimeisten kymmenen vuoden

aikana, kaudesta 2012-13 kauteen 2022-23, rekisteröityjen keilaajien määrä on pudonnut 4.323:lla. Seuroja tuona aikana on rekisteristä hävinnyt 207. Positiivista värettäkin ilmassa on, nuoret ovat selkeästi aktiivisin kilpakeilaava ryhmä. Myönteistä on ollut myös uusien jäsenten keski-ikä, ensi kertaa rekisteröityvät ovat noin 35-vuotiaita.

Liiton taloutta ovat osaltaan horjuttaneet Ruusulankatu kolmosen linjasaneeraus sekä pakolliseksi osoittautunut uuden rekisteriohjelman hankinta vuonna 2023.

Uuden haasteen SKL:n hallituksen työpöydälle on tuonut joidenkin kilpakeilailussa aiemmin aktiivisesti toimineiden hallien keskittyminen enenevässä määrin viihdekeilailuun kilpakeilailun vähentyessä. Onpa muutama keilahalli lopettanut kilpakeilailun kokonaan.

Haastavat vuodet pandemian, Venäjän ja Ukrainan sodan kiihdyttämän inflaation ja ylipäättään elämisen kalleuden keskellä ovat äärimmäisen vaativia kaikille harrastustoimintaa pyörittäville järjestöille, myös SKL:lle. Olli Hossin johtaman hallituksen työ jatkuu kohti tavoitetta, jäsenmäärän kääntämistä kasvuun strategian mukaisesti vuoteen 2027 mennessä. ●

TALIVE
TOUKOKUU 4, 2024

THE AMAZING MEATMEN
17:00

Peruslippu 30 €
Rock'n Bowl lippu 45 €
Show & Dinner & Bowl 59 €

LIPUT ENNAKKOON
TICKETMASTER.fi

MELROSE
23:00
TALIN KEILAHALLI
HUOPALAHDENTIE 28, 00350 HELSINKI

THE LO-LITES
20:00

ROCK 'N BOWL

Keilaajan fysiikkaharjoittelusta

Valmentaja Piritta Kantola antaa artikkelissamme vinkkejä keilailun oheisharjoitteluun.

Tavoitteena on tukea fyysistä hyvinvointia harrastaja- ja kilpakeilaajan kunto-ohjelmalla, jossa pureudutaan harrastajatason kilpakeilaajiin. Lopuksi puhutaan hieman maajoukkueen huippu-urheilijoiden kunto- ja oheisharjoittelusta.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: KUORTANEEN VALMENNUSKESKUS

PIRITTA KANTOLA toimii Kuortaneen Valmennuskeskuksessa ja pääsee siten paraatipaikalta seuraamaan huippu-urheilua ja siihen liittyviä toimintoja. Eikä ainoastaan seuraamaan, vaan myös toimimaan itse valmentajana. Hän on myös yksi SKL:n maajoukkuevalmentajista.

Mitkä ovat mielestäsi fyysisen suorituskunnan kannalta tärkeimmät asiat, joista on huolehdittava?

1. Riittävä voimataso painavan välineen heilauttamiseen, erityisesti keskivartalo ja jalat.
2. Kestävyyskunto ja siellä nimenomaan peruskestävyys riittävällä tasolla – sellaisella, jotta useamman tunnin keilailu onnistuu ilman merkittävää väsymistä.
3. Ominaisuuksista korostuvat erityisesti taidon osatekijät, jotka keilaajilla ovat useasti yhdistelmä harrastuspohjaa eli monipuolis-

ta liikkumista sekä synnynnäistä motorista taitavuutta. Taito on kuitenkin kompleksinen kokonaisuus, jossa myös psyykkiset ominaisuudet ovat tärkeässä roolissa: osaatko oikeasti harjoitella? Mind moves the muscle!

Mitkä ovat keilailussa eniten kuormittuvat lihakset / lihasryhmät?

Jalat sekä keskivartalo ovat perustekniikan kannalta oleellimmat lihasryhmät. Lisäksi rannetta liikuttavat ja tukevat lihakset tekevät kokoonsa nähden usein paljon työtä, ja ovatkin alttiita rasitusvammoille, mikäli voima tai liikkuvuus ei ole riittävää. Suuren eron tarvittavaan lihastyön määrään tekee itse suoritus: 12 lbs pallo, jota heitetään 22 km/h vai kenties 15 lbs pallo, joka liikkuu radalla 31 km/h, jälkimmäisen tekeminen sekä toistaminen ei onnistu ilman riittävää liikenopeutta ja voimatasoja.

Millaisilla harjoitteilla juuri näiden lihasten kestävyyttä voi parantaa ja tukea, ja samalla ehkäistä rasitusvammojen syntyä?

Jalkojen lihaskestävyyttä sekä samalla myös alaraajojen liikkuvuutta saadaan parhaiten lisättyä ja ylläpidettyä erilaisilla oman kehon painoilla tehtävillä kyykkyliikkeillä. Nilkan ja lantion alueen liikkuvuudella on riittävän voiman lisäksi erittäin tärkeä tehtävä polvi-, lonka- sekä alaselkävaivojen ehkäisemisessä. Kun tavoitellaan huippusuoritusta sekä sen toistamista useita tunteja, on myös voimatasojen nostaminen usein tarpeen lisäpainojen avulla.

Keskivartalon voima on kaikkien urheilu-suorituksien perusta. Urheilijoilla lähes poikkeuksetta suoritus lajissa kuin lajissa ovat keskivertoharrastajaa voimakkaampia, sillä he ovat oppineet käyttämään lantiota liikekeskuksena, ja keskivartalo tuottaa voiman

Liikkuvuudesta huolehtiminen on vammojen ennaltaehkäisyn näkökulmasta erittäin tärkeää.

Keilaaja hyötyy samoista isojen lihasryhmien voimaharjoitteista kuin muidenkin lajien urheilijat. Perusvoimatasojen nosto vaatii yleensä lisäpainojen käyttöä.

sekä stabiileetin kaikkiin eri lajien lyönti-, heitto-, ja potkusuorituksiin. Keskivartalon voimaa kehittäessä on tärkeää huomioida niin suorat kuin kiertävät liikkeet sekä kaikki osallistuvat lihasryhmät (vatsat, kyljet ja selkäpuolen lihakset).

Kyynärvarren alueen lihasten ja muiden pehmeiden rakenteiden huoltamista tulisi tehdä säännöllisellä venyttelyllä (mieluiten pumppaavat liikkeet) ja sormien sekä ranteen monisuuntaisella voimaharjoittelulla. Usein myös heittokäden olkapää vaatii huoltoa, sillä vuosia jatkuva yksipuoleinen lajiharjoittelu aiheuttaa liikelaaajuuksien pienemistä ja puolierojen kasvamista. Olkapäähän saattaa syntyä vuosien kuluessa vaivoja, jotka ovat tyypillisiä kaikille heittolajien harrastajille. Hyvällä suoritustekniikalla (heiluri) voidaan kuitenkin ehkäistä sekä hoitaa olkapääongelmia tehokkaasti.

Miten vahvistavat ja ennaltaehkäisevät harjoitussuosituksat poikkeavat eri ikäryhmien harrastajissa?

Erityisesti lapset ja nuoret tarvitsevat monipuolista, perusliikuntataitoja kehittävästä liikuntaa mielellään usean eri lajin harjoituksissa ja vapaasti kokeillen. Lajimme ei ole varhaisen erikoistumisen laji, vaan urheilija hyötyy useamman lajin taustasta aina teini-ikään asti. Omaan lajiin erikoistuminen ja huipun tavoittelemisen edellyttää lihaskunnosta huolehtimista (voimaharjoittelu) sekä ennaltaehkäisevää kehonhuoltoa liikkuvuusharjoitteluineen. Mikäli muut lajit jäävät tässä vaiheessa taka-alalle, pitää nämä harjoitukset sisällyttää keilailun viikkosuunnitelmaan. Aikuisten harrastajien fysiikkaharjoittelu on

useimmiten itsestä huolehtimista: peruskunto kohdallaan ja lihaskunto riittävällä tasolla, jotta pystytään urheilemaan mielekkäästi ja terveinä. Seniori- ja veteraani-ikää lähestyttäessä fyysisen toimintakunnon ylläpitäminen nousee yhä suurempaan rooliin: hyväkuntoiset menestyvät paremmin, koska pystyvät pitämään yllä pallon vauhtia sekä pyörintää ja pää myös pelaa paremmin, kun väsy ei iske kesken pitkienkään pelipäivien. Monipuolinen liikunta, joka kehittää myös tasapainoa ja lihaskuntoa, on todettu monissa tutkimuksissa tehokkaimmaksi suorituskyvyn ylläpitäjäksi pitkälle veteraani-ikään!

Millaisia apuvälineitä on helppo ottaa fyisiikan harjoittamiseen mukaan? Koti- vai salitreeni?

Apuvälineitä ei treenin tekemiseen paljoa tarvita. Toki jos on tottunut tekemään lisäpainoilla voimaharjoittelua, on sen toteuttaminen kotioiloissa haastavaa. Lihaskestävyys- ja liikkuvuusharjoituksen saa hyvin aikaiseksi kotona. Kuminauha, kahvakuula tai käsipainot ja jumppamatto riittävät hyvään kokovartalotreeniin. Kestävyysharjoittelun eli lenkin joko kävellen sauvojen kanssa tai ilman, pyöräillen, hölkkäillen tai hiihtäen suosittelen tekemään ulkona, koska lajitreeneimme tapahtuvat täysin sisätiloissa vuodenajasta riippumatta.

Miten maajoukkuekeilaajamme huoltavat lihaskuntoaan ja kestävyyttä, onko heillä ammattimaista valmennusta tämän suhteen, tai ammattilaisen tekemiä ohjelmia? Miten tätä seurataan?

Tulevaisuuden ryhmäläisillä (11–15 v.) painotus on monipuolisessa liikkumisessa niin voiman, liikkuvuuden kuin kestävyyskunnan osalta. Voimaharjoittelussa suositetaan oman kehon painoa ja opastetaan oikeantyyppiseen

kuntosaliharjoitteluun. Yleistaitoharjoittelulla (lajista riippumattomia taitojen kehittämistä esim. telinevoimistelu, tanssi, paini, parkour) pystytään vielä kehittämään hyvin taitotekijöitä kuten tasapainoa, yhdistely- ja rytmikykyä kuntotekijöiden lisäksi ja ohella. Erilaiset fyysisen ominaisuuksien testit kuuluvat yläkouluikäisten valmennukseen. Liikkuvuus heikkenee yleensä tästä ikäryhmästä eteenpäin siirryttäessä eli sitä painotetaan jokaisen harjoituksen yhteydessä.

Juniori-ikäiset maajoukkueurheilijat saavat avukseen oman fysiikkavalmentajan, jonka opastuksella tutustutaan lisää monipuoliseen harjoitteluun. Hän myös tekee tarvittaessa liikuntasuunnitelmia tai ohjelmoi edistyneempien voimaharjoittelua. Fyysisen kunnan mittausta toteutetaan kaksi kertaa vuodessa maajoukkueurheilijain testileirillä. Testitulokset annetaan aina testausaseman ammattilaisen palautteella varustettuna, ja kehitystä seurataan koko maajoukkueuran ajan.

Aikuiset maajoukkueurheilijat saavat käyttää itsenäisesti fysiikkavalmentajan palveluita ja tehoryhmän leireillä on mahdollisuus myös henkilökohtaisiin valmennustuokioihin, harjoitusohjelmien päivittämiseen jne. Aikuiset osallistuvat testeihin pääosin kerran vuodessa. Osa keilaajista tekee paljon töitä fyysisen suorituskykynsä eteen, ja he näkevät sen tärkeänä osana kokonaisuutta vaikuttaen erityisesti keilaajan itseluottamukseen. Me lajivalmentajat seuraamme harjoittelua lähinnä sähköisen harjoituspäiväkirjan (e-logger) avulla, ja pyrimme luonnollisesti kannustamaan urheilijoitamme pitämään itsestään mahdollisimman hyvää huolta. Keilailu-ura on huippukeilaajilla yleensä pitkä ja sitä menestyksekkäämpi, mitä terveempänä hyvin voiva urheilija pääsee itseään toteuttamaan.

Liikutaan, ulkoillaan ja treenataan monipuolisesti – pelistä nauttien! ●

Niin fyysinen kuin henkinenkin hyvinvointi vaatii tekoja ja on parhaimmillaan elämäntapa.

Jesse Kallio kirjoitti nimensä Ballmaster Open -voittajien joukkoon.

Jesse Kallio nousi suomalaisten Ballmaster Open -voittajien joukkoon

Jesse Kallio saavutti keilailu-urallaan ison merkkipaalun, kun hänet kruunattiin tammikuussa Talin keilahallissa Brunswick Ballmaster Openin voittajaksi 2024. Huippukeilaaja Kallio on monen vuoden aikana kuulunut turnauksen suomalaisiin voittajasuosikkeihin ja nyt hän kuuluu suomalaisten Ballmaster-voittajien harvalukaiseen joukkoon.

TEKSTI JA KUVA: HENRI HAVUSELA

TURNAUKSESSA NÄHTIIN vuoden 2006 jälkeen ensimmäinen suomalaiskeilaajien loppuottelu, jossa Kallio voitti **Niko Oksasen** 222–212. Suomalaisista kärkinelikoon mahtui myös huiman alkukauden pelannut 19-vuotias **Luukas Väänänen**. Neljäs välieriin yltänyt keilaaja oli Ruotsin maajoukkuetähti **James Blomgren**. Tämän vuoden Ballmaster Openiin osallistui yli 500 keilaajaa 17 eri maasta.

Pian Ballmaster Openin jälkeen 30 täyttänyt TPS-keilaaja Jesse Kallio otti loppuottelussa ratkaisun avaimet käsiinsä tekemällä neljä kaatoa alusta, eikä tämän jälkeen päästänyt Kouvolan All Starsia edustavaa Niko Oksasta nousemaan ohi. Kymppiruudussa ottelun ratkettua Kallio äityi vapautuneisiin tuetuksiin pitkän turnauksen jälkeen. Kallion nimi kirjoitetaan nyt suomalaisten Ballmaster Open -voittajien joukkoon.

– Hyvältä se tuntuu. Heti ensimmäisessä karsintaerässäni tuntui, että tänä vuonna voisi olla oikeasti mahdollisuus pärjätä. Finaalipäivänä onnistuin hyvin muutoksissa. Iso kisa on kyseessä ja kymmenen tuhatta euroa palkintona, niin kyllähän tämä tuntuu hienolta ja tässä turnauksessa on isot perinteet. Sanoinkin tuossa, että kyllä nimeni mahtuu vielä mukaan tuonne voittajien joukkoon, jossa on sellaisia nimiä kuin **Mika Koivuniemi** ja muita lajilegendoja. Nyt on oma nimi siellä mukana ja seuraavaksi pitää keksiä uusia haasteita, Kallio sanoi palkintojenjaon jälkeen.

Ballmaster Openin voittoon tarvitaan valtava määrä onnistumisia. Ensin karsinassa pitää löytää keinot saada riittävä tulos finaalivehkeisiin ja edetä niistä jatkoon. Pelkästään sunnuntaina loppuotteluun Kallio keilasi 17 sarjaa.

– Ei ollut oikeastaan vaikeuksia tänään, vaan päinvastoin levollinen ja luottavainen olo. Round Robinissa tein oikeita muutoksia ja sitä kautta nousin neljän parhaan joukkoon. Loppuottelussa ehti tulla hyvänolontunne, kun sain niin hyvän alun ja nopeasti selkeän johdon. Tiesin, että nopeasti se voi muuttua, jos Oksanen alkaa onnistua omissa heitoissaan. Ei auttanut kuin keskittyä loppuun asti ja sain pidettyä johdon. Yleensä en paljoa tuuleta, mutta tänään tunne purkautui, kun piti kuitenkin saada ehjä pelattua siihen kymppiruutuun, Kallio kertoo.

Oksanen ja Väänänen isoja onnistujia

Myös Niko Oksanen pelasi upean finaalipäivän ja erityisesti Round Robinissa hän oli elementissään sunnuntaina pelaaja pelaajaa vastaan -otteluissa, joiden jälkeen hän oli eniten finaalipäivänä pisteitä kerännyt pelaaja ja keilasi 15 sarjaa 244 pisteen keskiarvolla. Tavoitteelliselle urheilijalle finaalitappio oli luonnollisesti raskas.

Kärkinelikko vasemmalta: Jesse Kallio, Niko Oksanen, James Blomgren ja Luukas Väänänen.

– Harmittaa, vaikka finaaletta lukuun ottamatta pelasin tänään hyvin. Tämä oli neljäs toinen sija itselleni EBT-kiertueella ja voitto puuttuu. Tälläkin kertaa se jäi odottamaan vielä itseään. Omalla keilaamisellani tänään annoin itselleni mahdollisuuden taistella voitosta, mutta se ei riittänyt. Kallion käsissä tuo finaali oli, vaikka lopussa olikin pieni sauma vielä nousta mukaan, Oksanen sanoi.

Ennen loppuottelua pelattiin välierät, joissa pelasivat Kallion ja Oksanen lisäksi Ruotsin James Blomgren ja vuoden alussa AIK International EBT-turnauksen toiseksi yltänyt

19-vuotias Luukas Väänänen. Joensuulaiselle Varkauden Mainareiden nuorelle keilaajalle alkuvuosi on ollut siis mahtava. Välierässä Väänänen hävisi Kalliolle tiukasti 218–214.

– Nyt on kulkenut ja on ollut käsittämätön vuoden alku itselleni, kun kahdessa EBT-turnauksessa olen ollut toinen ja neljäs. Varmasti tässä kehitysaskeleita on tullut otettua ja yksi syy on varmasti se, että valmistuin koulusta ja olen entistäkin enemmän pystynyt keskittymään keilailuun. Varmaan se näkyy tuloksissakin, Väänänen sanoi turnauksen päätteeksi. ●

Kallio on monta vuotta kuulunut turnauksen suosikkien joukkoon. Voiton varmistuttua purkautui paljon tunteita.

Hyvätekeväisuusturnaus

Turnauksen tuotto lyhentämättömänä Nuorten liikunnan edistämiseen.

Turnauksen suojelija:

Marko Kilpi

SPORTTIJENGI

Joramark bowling open 2024

KEILAKUKKO KUOPIO 2.4.-2.6.2024

**ALKUKILPAILUSSA SEKÄ FINAALISSA,
JOKAISEN PELATTAVAN RUUDUN AVAUSHEITTO
ON SUORITETTAVA REAKTIIVIPALLOLLA**

KARSINTA 2.4.-1.6.2024 (9vk)

6 sarjaa EU 210-160/90%

Kilpailumaksu 38,00€ / veteraanit/junnut 36,00€

Viimeinen viikko 45,00€ / veteraanit/junnut 43,00€

Viimeiset kisavuorot lauantaina 1.6.2024 kello 9.00, 11.30 ja 14.00

LISÄKILPAILU TURBO.

Sarjojen 5 ja 6 yhteistulos. Kaksi parasta loppukilpailuun.

Kilpailumaksu 4€.

BOX300 EXTRA

300 tuloksen turnauksen aikaan heittäneet,
kisaa finaalin jälkeen 300€ palkinnosta.

2 x PALLOPÄIVÄ (KEILAKUKKO & SPORTTIJENGI).

FINAALI alkaa sunnuntaina 2.6.2024 kello 11.30

24 finalistia heittää 6 sarjaa AM

Ratahoito

12 parasta jatkaa 4 sarjaa AM (6 sarjan pisteet mukana)

Finaaliin seuraavassa järjestyksessä:

4 viikko voittajaa (2. viikon jaksot) 6 sarjaa + 6 sarjaa tuloksella
ABCD-luokat.

2 BCD

14 tuloksella listalta 6 sarjaa

2 Veteraania

2 Turbosta

PALKINNOT:

1. 2000€	4. 1000€	7. 600€	10. 300€
2. 1500€	5. 800€	8. 500€	11. 250€
3. 1200€	6. 700€	9. 400€	12. 200€
sijat 13-24 150€			

**Rahapalkintojen yhteissumma on
11 250€ + BOX300 EXTRA 300€**

Lämmittelyaika: alkukilpailu 5 min. ja loppukilpailu 10 min.

Kilpailun järjestää: Sporttijengi Ry / Keilakukko

Kilpailun johtaja: Jouni Rautiainen / Joonas Jehkinen

Kilpailuvaraukset: Keilakukko Kuopio 017 2824003

www.varaavuro.com/keilakukkokuopio

KKL:n hyväksymä kilpailu

Joramark

BOX
300

RAUHALAHTI
BOWLING

KEILAKUKKO

Tomas Käyhkö loisti PBA-kiertueella ja voitti upealla tavalla keilailun ykkösnimen Belmonten

Tällä kaudellakin Tomas Käyhkö on keilannut Yhdysvalloissa PBA-kiertueella. Hän menestyi upeasti maaliskuun alussa Delaware Classicissa, jossa 27-vuotias joensuulaislähtöinen ja nykyisin Helsingissä asuva Käyhkö eteni turnauksen jatkopeleihin, joissa pelattiin paras seitsemästä -otteluita, eli neljä sarjavoittoa tarvittiin aina seuraavaan vaiheeseen. Lopulta Käyhkö eteni TV-finaaleihin voittamalla keilailun ykkösnimen Australian Jason Belmonten peräti 4–0.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA JA PEKKA KORPI KUVAT: PBA MEDIA GALLERY

Tomas Käyhkölle jälleen iso onnistuminen Yhdysvalloissa.

KEILASEURA VARKAUDEN Mainareita edustava **Tomas Käyhkö** voitti **Jason Belmonten**, jonka ansioiksi voidaan luetella 31 PBA-turnauksen voittoa ja peräti 15 Major-turnauksen voittoa, joka on enemmän kuin yhdelläkään muulla keilaajalla. Lisäksi Belmonte on valittu seitsemän kertaa PBA-kiertueen vuoden pelaajaksi.

Käyhkö laitto todellisen näytöksen australialaista vastaan ja vielä tiukassa paikassa, kun panoksena oli paikka Delaware Classicin viiden parhaan TV-finaaleihin, joihin Käyhkö eteni voitolla Belmontesta ykkössijoitettuna. Turnauksen voittaja kuittaa itselleen 25 tuhannen dollarin ykköspalkinnon.

Pelin oltua 3–0-tilanteessa Belmontea vastaan, Käyhkö osoitti kylmäpäisyytensä ja nappasi jatkopaikan itselleen voittamalla neljännen sarjan näytöstyyliin 258–190.

– Aika hyvältä tuntuu. Hetkeksi saa nyt rentoutua. Pää on ollut tässä muutaman päivän aika kovilla. Toivotaan, että finaalipelit menevät hyvin ja pääsen niissä pitkälle, Käyhkö viestitti Yhdysvalloista.

Lisäksi Käyhkö voitti edellisessä vaiheessa kokeneen **Tom Smallwoodin** puhtaasti 4–0,

joten pudotusvaiheessa Käyhkö ei ole hävinnyt sarjaakaan. Suomalainen on pelannut upean turnauksen muutenkin, sillä hän oli karsintavaiheen 18 pelatun sarjan jälkeen tuloksissa kolmantena.

Loppuottelussa Krol parempi

Käyhkö eteni Delaware Classicin finaaliin ja porraspeleihin ykkössijoitettuna, eli käytännössä suoraan loppuotteluun. Siinä hän taipui yhden sarjan ottelussa **David Krolia** vastaan. Toinen sija toi Käyhkölle 15 tuhannen dollarin palkintorahat.

Jo viime kaudella Joensuusta kotoisin oleva Tomas Käyhkö oli muun muassa US Openin kolmas ja nyt hän jälleen osoitti olevansa maailman huippujen joukossa. Käyhkö oli PBA Delaware Classicin 18 sarjan alkukilpailun jälkeen tuloksissa hienosti kolmantena pelattuaan 232.89 pisteen keskiarvolla.

– Peli kulki läpi viikon hienosti, mutta TV-finaalissa ratapari tuotti haasteita. Tuo tappio harmittaa, mutta muuten onnistunut turnaus itselleni, Käyhkö kertoi finaalin jälkeen. ●

Suomen junnut loistivat EM-kotikilpailuissa – ”Joukkue täyttää kultaa”

Suomen tyttöjen ja poikien joukkueet keilasivat unelmista totta junioreiden EM-kilpaluissa Talin keilahallissa. Tyttöjen joukkue juhli joukkuekilpailun Euroopan mestaruutta, minkä lisäksi Markus Lahti voitti kaksi henkilökohtaista EM-kultaa ja neljä mitalia. Myös poikien joukkue ylsi EM-pronssille, joten kaikki Suomen pelaajat saavuttivat mitalit. Suomen viiden mitalin EM-kilpailuita täydensi Markus Lahden ja Jussi Laineen parihopea. Kultamitaleissa mitattuna Suomi oli kisojen ykkösjoukkue.

Mitalien lisäksi Suomen joukkuehenki ja yhtenäisyys keräsi vuolaista kehuja. Suomen valmennus kuvasikin kisojen aikana Suomen joukkueen olleen täyttää kultaa.

TEKSTI JA KUVAT: HENRI HAVUSELA

OY BOWLING Ab järjesti hienot ja onnistuneet junioreiden EM-kilpailut Talin keilahallissa pääsiäisen aikaan. Kilpailut keräsivät yhteensä 28 osallistujamaata ympäri Euroopan. Kisoissa puheenaiheita muun muassa olivat tyttöjen noussut tulostaso sekä tason nousu monissa maissa, kun esimerkiksi Romania nappasi maan historian kaksi ensimmäistä arvokisamitalia, joista toinen oli poikien parikilpailun kulta.

Suomen joukkue sai kotiyleisöltä hienoa tukea läpi kisojen. Talin keilahalli täyttyi kisojen ajan päivittäin sekä muiden maiden että myös suomalaisten kannattajajoukoista, joten tunnelma oli junioreiden EM-kisoille tyyppillisesti ainutlaatuista.

Mitalit jakautuivatkin tasaisesti ja moni ennakkosuosikki keräsi kisoista varmasti odotuksiin nähden maltillisesti mitaleita. Suomelle kotikisat olivat nappisuoritus ja kilpailut kruunasi kolme kultamitalia.

Mieletön lauantai – Suomen tyttöjen joukkueelle EM-kultaa ja pojille pronssia, Markus Lahdelle kultaa All Eventissä

Suomen joukkueelle erityisesti kisojen toiseksi viimeinen päivä oli uskomaton kolmen mitalin ja kahden kullan myötä. Suomen tytöt saavuttivat joukkuekilpailun Euroopan mestaruuden loppuottelun tuloksella, joka oli samalla tyt-

töjen EM-kilpailuiden kisaennätys. **Markus Lahti** kruunattiin poikien All Eventin kultamitalistiksi, minkä lisäksi poikien joukkue saavutti pronssia. Kaikille Suomen pelaajille siis jaettiin yhden päivän aikana mitalit kaulaan.

Suomen tyttöjen joukkue teki unelmista totta keilaamalla joukkuekilpailun EM-kultaa. Välierässä Suomi voitti Saksan hienolla tuloksella 870–827, mutta vielä upeampi oli loppuottelu, jossa Suomi pelasi unelmapeliä. **Tiiamari Laukkanen, Stella Lökfors, Emma Palermaa ja Julia Vesanen** keilasivat muun muassa 12 kaatoa putkeen loppuottelun puolivälin tienoilla, ja tuon putken aikana Suomi viimeistään karkasi kohti kultajuhlia. Lopullinen tulos 977–861 ja Suomen pisteet olivat juniorityttöjen EM-joukkuekilpailun uusi kisaennätys.

– Tämä oli meiltä mahtava suoritus ja itseleni paras saavutus ikinä keilailussa. Varsinkin, kun pelasimme tuon lopun noin hyvin. Oma hyvä tulos tuli sillä, että keskityin vain heitto kerrallaan. Luotto kasvoi ja jossain kohti tuntui siltä, että tiesin keilojen lähtevän. Päivä päivältä on omaa pelaaminen parantunut turnauksen aikana. Tämä on mieletön joukkue meillä ja nyt saavutimme sen, mitä olemme halunneet, sanoi loppuottelussa 280 pistettä keilannut Stella Lökfors liikuttuneena kultamitali kaulassa.

Koko tyttöjen joukkue pyyhki onnenkyneleitä kilpailun päätyttyä. Suomen ankkuri-

na pelasi Tiiamari Laukkanen, joka vuolaasti kehui Suomen joukkuetta.

– Ei tässä meinaa sanoja löytää. Itselleni turnaus oli monessa kohtaa vaikea ja jossain kohtaa meinasi toivo ruveta loppumaan. Tänapäivän sain käännettyä oman pelin ja keilasin välierässä ja loppuottelussa yli 250 pisteen keskiarvolla. Meillä oli radoilla tänään aivan mahtava joukkue. Kuten valmentaja **Heli Turja** sanoi, tämä joukkue on täyttä kultaa, Laukkanen tunnelmoi voitonjuhlien keskellä.

Ikimuistoinen joukkuekilpailu oli arvokilpailuiden ensikertalaiselle Julia Vesaselle, jolle ensimmäisistä tyttöjen EM-kilpailuista kultamitali palkintokaappiin.

– En olisi uskonut, ensimmäisissä kisoissa voittaisin kultaa. Meillä oli joukkueessa upea ryhmähenki, tuimme toisiamme ja sitä kautta pelasimme paremmin. Tämä turnaus on ollut itselleni huikea matka, joka on ollut mahtava jakaa juuri näiden ihmisten kanssa, Vesanen sanoi.

Eivätkä ne hienot tarinat tähän lopu. Emma Palermaasta tuli kautta aikojen nuorin junioreiden EM-kilpailuiden suomalainen mitalisti ja samalla nuorin kultamitalisti. Vasta pian 14 vuotta täyttävä Palermaa piiskasi loppuottelussa 232 pisteen sarjan. Palermaa myös selviytyi kilpailuissa myöhemmin ainoana suomalaispelaajana Mastersin kahdeksan parhaan joukkoon.

Suomi menestyi EM-radoilla upeasti ja kaikki pelaajat saavuttivat vähintään yhden mitalin kotikisoista.

– En olisi uskonut, että ensimmäinen mitalini on kultainen. Loppuottelussa löysimme hyvät pelipaikat kaikille ja saimme tehtyä tosi paljon kaatoja. Ylpeä olen tästä EM-kullasta. Se merkitsee paljon ja varsinkin se, että se tuli tiimipelissä. Kaikki onnistuivat niin kuin piti. Tykkäsin myös siitä, miten kaikki tsemposivat toisiaan, Palermaa kiittelee.

Tyttöjen joukkueen valmentaja Heli Turjallekin joukkueelta oli unelmien täyttymys.

– Aikaisempinakin vuosina sitä on tavoiteltu ja nyt se tuli. Nämä tytöt ovat kultaa. He ovat toimineet koko viikon joukkueena silloinkin, kun on pelattu yksilökilpailuita. Huikea henki on ollut päällä läpi viikon. Loppuottelussakin tänään tytöt toteuttivat sitä samaa, mistä olemme pitäneet koko ajan kiinni, eli keskitytään omaan peliin, ei katsota tulostaululle ja mennään heitto kerrallaan. Uskon, että se oli se, millä kultaa tänään tuli, Turja linjasi.

Markus Lahdelle kaksi kultaa – pojille joukkuepronssia

Samana iltana, kun tytöt juhlivat joukkuekultaa, Markus Lahti kruunattiin poikien All Eventin Euroopan mestariksi. Lahdelle kilpailut olivat ikimuistoiset. Hän voitti myös kilpailuiden avauspäivänä singlessä kultaa.

Lahti keilasi singlessä, parikilpailussa ja joukkuekilpailussa 18 sarjaa 230,6 pisteen kes-

kiarvolla ja tuloksella 4151. All Eventin hopeaa saavutti Ruotsin **Robin Noberg** 40 pisteen erolla Lahteen. Pronssille ylsi Nobergin mamiem **Emil Svensson**. Lahti sai kultamitalinsa palkintojenjaossa lauantai-iltana.

– Tämä merkitsee sitä, että on keilannut hyvin ja tehnyt asioita oikein jo ennen näitä kisojakin. Hyvin nämä kisat menivät ja paljon tavoitteita täyttyi, kun kaksi henkilökohtaista kultaa olen saavuttanut, Lahti sanoi.

Poikien joukkue ylsi pronssille joukkuekilpailussa. Joukkue oli karsinnan toinen ja kohtasi välierässä Ruotsin. Suomi keilasi vahvasti välierässä, mutta Ruotsi pystyi vielä parempaan. Kovatasoinen välierä ottelu päättyi Ruotsalaisten voittoon lukemin 907–872.

Vaikka pettymys oli Suomen joukkueessa suuri, kirkastuu muisto tästäkin mitalista varmasti ajan kanssa. Poikien joukkueessa ensikertalaisia tässä turnauksessa olivat **Nooa Vilokkinen** ja **Antonio Valtonen**, joille mitali oli ensimmäinen EM-tasolla.

– Mitali saavutettiin ja siihen pitää aina olla tyytyväinen. Joukkuepelaamisessa ei ollut vikaa. Meille vain tuli välierässä hetki, ettemme saaneet tarvittavia kaatoja. Tästä on kuitenkin nyt hyvä jatkaa keilaajana eteenpäin tulevaa kohti, Nooa Vilokkinen kertoi.

Myös Antonio Valtonen osasi arvostaa saavutettua joukkuemitalia.

– Meillä oli ainekset kirkkaampaankin mitaliin, mutta kyllä tämäkin hyvältä tuntuu. Varmasti myöhemmin tämä tuntuu paremmalta. Turnauksen lopussa tuntuu siltä, että tehty

Suomen junioreiden EM-joukkue (nimi, seura ja asuinpaikkakunta):

Tytöt:

Tiiamari Laukkanen, Bay, Kuortane
Stella Lökfors, GB, Helsinki
Emma Palermaa, GB, Helsinki
Julia Vesänen, GB, Kuortane

Pojat:

Markus Lahti, TKK, Tampere
Jussi Laine Patteri, Helsinki
Antonio Valtonen, GB, Espoo
Nooa Vilokkinen, GB, Helsinki

Valmentajat:

Juha Immonen, poikien joukkue
Heli Turja, tyttöjen joukkue

Joukkueenjohtaja:

Reija Lundén

Markus Lahti oli poikien EM-kisojen menestynein pelaaja: All Event -kulta, singlen kulta ja yhteensä neljä EM-mitalia palkintokaappiin.

hyvä työ palkittiin. Iso saavutus se on, kun täällä on hyviä maita ja hyviä pelaajia paljon mukana. Nyt vain tehdään enemmän töitä, niin mitalitkin kirkastuvat, Valtonen sanoi.

Lahden ja Jussi Laineen parikilpailun hopea täydensi Suomen mitalisaaliin

Markus Lahti ja **Jussi Laine** saavuttivat EM-hopeaa poikien parikilpailusta. Hienosti välierässä keilannut suomalaiskaksikko voitti Ruotsin **Carl Eklundin** ja **Emil Svenssonin** 500-392. Loppuottelussa Lahti ja Laine kohta-

sivat näiden kisojen isoimman yllättäjämään Romanian parin **Mihai-Alin Dragnian** ja **Mate Balazs-Becsin**. Romaniaiset keilasivat loppuottelun tehokkaasti ja saavuttivat maansa ensimmäisen junioreiden EM-kullan 463-433-voitolla.

Mate Balazs-Becsi saavutti jo poikien singlessä aikaisemmin kisoissa pronssia, joka oli ensimmäinen junioreiden arvokilpailu mitali Romaniassa keilailun junioreiden EM-kilpailuista ja arvokilpailuista ylipäätään. Kuvaavaa on, että Romaniassa on noin 400 rekisteröity-

nyttä keilaa ja vain kourallinen keilahalleja. Tämän päivän kulta oli järisyttävän iso yllätys, mutta samalla täysin ansaittu. Niin hienosti romanialaispari tänään keilasi, eikä jättänyt mitään jossiteltavaa.

Parikilpailu oli myös loistava Jussi Laineelle ja Markus Lahdelle, jotka taistelivat

Julia Vesanen. Talin keilahalli täyttyi kisojen aikana päivittäin yleisöstä.

Jussi Laine. Suomalaisilla oli hyvä fiilis pelata, kun kotiyleisön tuki oli loistava

Tyttöjen joukkueelle EM-kulta oli unelmien täyttymys.

itsensä mitaleille ja loppuotteluun saakka. Vielä karsinnan kahden sarjan jälkeen suomalaiset eivät olleet mukana kärkituloksissa, mutta kolmannen sarjan isot pisteet 526 nostivat heidät mitalitaistoon mukaan. Kuuden sarjan jälkeen tuloksella 2632 he sijoituivat neljänneksi pienellä erolla viidenteen sijaan.

Laine teki viimeisessä sarjassa ison työn keilaamalla tärkeitä 245 pistettä. Kokonaisuutena Lahti ja Laine pelasivat äärimmäisen tasaisesti: Lahdelle kuuteen sarjaan 1314 pistettä ja Laineelle 1318.

– Loppuottelussa ei löytynyt tarpeeksi luottoa omaan tekemiseen. Koko päivä oli tänään

aika taistelua, mutta kyllä se mitali hyvältä tuntuu, vaikka kultaa tietysti tavoiteltiin. Kunnia pitää antaa romanialaisille. Hienosti he tänään pelasivat ja oikea pari voitti kultaa. Harmittaa vain, ettei saatu omaa parasta loppuottelussa, mutta sille ei enää voi mitään, Jussi Laine sanoi hopeamitali kaulassa. ●

Suomen mitalisaalis junioreiden EM-kilpailuissa:

Viisi mitalia: Kolme kultaa, yksi hopea ja yksi pronssi

Kultaa: Tyttöjen joukkue, Tiiamari Laukkanen, Stella Lökfors, Emma Palermaa ja Julia Vesanen

Kultaa: Markus Lahti, All Event

Kultaa: Markus Lahti, Single

Hopeaa: Markus Lahti ja Jussi Laine Parikilpailu

Pronssia: Poikien joukkue, Markus Lahti, Jussi Laine, Nooa Vilokkinen ja Antonio Valtonen

		Kulta	Hopea	Pronssi	Kaikki
1	Suomi	3	1	1	5
2	Tanska	2	3	5	10
3	Ruotsi	1	2	4	7
4	Saksa	1	1	1	3
5	Romania	1		1	2
6	Norja	1		1	2
7	Englanti	1		1	2
8	Tshekki		2		2
9	Irlanti		1	1	2
10	Alankomaat			1	1
11	Islanti			1	1
12	Ranska			1	1

Mitalitaulukko EYC 2024

Tampereen TKK miesten liigamestari – Naisissa Lahden Bay nousi mestaruuteen

Tampereen TKK voitti miesten SM-liigamestaruuden Talin keilahallissa, jossa pelattiin miesten ja naisten liigojen päätöskierrokset ja finaalit saman viikonlopun aikana maaliskuun puolivälissä. Naisten SM-liigassa Lahden Bay ei antanut Porin Giantsille mahdollisuutta voittaa neljättä perättäistä mestaruutta, vaan voitti molemmat Talissa pelatut finaaliottelut ja ansaitsi itselleen SM-liigan mestaruuden kaudelta 2023–2024.

TEKSTI: **HENRI HAVUSELA** JA **TIINA VILJAKKA**

MYÖS MIESTEN liigan runkosarjan selvästi voittanut TKK sai vastaansa sunnuntaina Talin keilahallissa loppuottelussa Varkauden Mainarit. Kahden sarjan loppuottelussa TKK voitti molemmat sarjat ja kokonaistuloksessa ero Mainareihin oli lopulta selvä 2276–1956. Hopeaa siis Mainareille ja pronssimitalit jaettiin Helsingin GB:lle, joka taipui Mainareita vastaan välierässä.

Viimeksi TKK on juhlinut miesten liigamestaruutta keväällä 2016. Sitä ennen joukkue suorastaan dominoi miesten liigatarjoja voitettamalla useita 2000-luvun puolella.

Tänään TKK sai odottaa loppuottelun vastustajaa välierästä, jossa kohtasivat Mainarit sekä viime vuoden liigamestari Helsingin GB. Mainarit voitti välierässä molemmat sarjat ja marssi loppuotteluun yhteistuloksella 2424–2041.

Useamman pelaajavaihdon loppuottelussa tehneen TKK:n riveissä keilasivat tänään **Petteri Salonen, Markus Heinonen, Markus Lahti, Jarno Lahti, Ville Häggman, Lauri Kivioja** ja **Timo Alho**.

Loppuottelun tehokkain keilaaja oli kaiken kokenut ja SKL:n Hall of Fameenkin nimetty Petteri Salonen kahden sarjan tuloksella 481. Kokeneelle pelaajalle mestaruus oman seuran paidassa merkitsi luonnollisesti paljon.

– Hyvältähän se tuntuu ja ensimmäisestä liigamestaruudestani taitaa olla aikaa jo 22 vuotta. Ihan mieletön fiilis, kun pari kuivem-

Tampereen TKK voitti miesten liigamestaruuden monen vuoden tauon jälkeen.

pää vuotta on ollut välissä ja onnistuimme tässä melko uudella joukkueella. Paljon nuoria on mukana. Meillä on erilaisia pelaajia tässä ja joukkue on kypsytynyt viimeisen vuoden aikana. Viime kaudella näki jo, että kaikki tässä kasvavat ja kehittyvät. Varsinkin näillä meidän nuoremmilla pelaajillamme taso on noussut paljon ja huonot päivät ovat alkaneet kadota. Itse tässä sinnittelee, kun vuoden päästä olen jo seniori-iässä, Salonen virnisti ja jatkoi.

– Olen tässä pari vuotta sanonut, että liigaan panostan, kun tykkään tätä keilata ja ha-

luan auttaa joukkuetta sekä nuoria eteenpäin, Salonen sanoi.

Kauden aikana TKK:n kantaviin voimiin liigaradoilla lukeutui myös miesten maajoukkuekeilaaja Jarno Lahti, joka korosti loppuottelun voittamisen lisäksi TKK:n vahvaa suorittamista läpi runkosarjan.

– Voitto tuntuu ansaitulta, kun runkosarjankin pelasimme parhaiten. Hyvältä tuntuu tämä mestaruus ja loppuottelussa radat menivät kyllä todella vaikeiksi tänään. Jatkuvasti piti tehdä muutoksia ja kahta heittoa ei saanut

heittää samasta paikasta. Mestaruus merkitsee paljon, kun itsekin olen jo ehtinyt aika paljon olemaan tässä mukana ja tätä ennen ei olla maalin asti päästy. Hienoja pelaajia joukkue täynnä, joiden kanssa on myös mukava pelata, Lahti kiittelee.

Miesten liiga on karsintoja vaille valmis ja ne keilataan huhtikuussa. Liigajoukkueista karsinnoissa pelaavat Lahden Bay ja Turun TPS.

Lahden Bay kukisti ennakkosuosikki Porin Giantsin loppuottelussa

Naisten liigamestaruudesta käytiin tasaisista taistoista sekä semifinaalissa että finaalissa. Lopulta runkosarjan selvästi voittanut Porin Giants sai vastaansa finaaliin semifinaalissa Raison Nasevat 2-0 voittaneen Lahden Bayn, joka marssi mestaruuteen.

Bayn joukkueen riveissä pelanneet tämän vuoden liigamestarit ovat: **Tiimari Laukkanen, Jenni Heino, Veera Häkkinen, Eliisa Hiltunen, Roosa Pusa ja Riikka Rautiainen.**

– Meillä on aina ollut tiukkoja pelejä. Viime vuonnakin oli sama juttu, analysoi Bayn ja Giantsin välisiä otteluita Jenni Heino finaalin jälkeen.

Viimeisessä ottelussa ratkaisu meni viimeiseen ruutuun saakka, jossa Eliisa Hiltusella oli kunnia varmistaa mestaruus joukkueelleen.

– Oli todella siistiä mennä heittämään sitä viimeistä heittoa. Tiesin, että ehjä riittää, en tiennyt ennen heittoa yhdeksän riittävän. Vilkaisin kyllä ruutua heiton jälkeen ja näin että tasapeli oli siinä vaiheessa. Jännitin kovasti sitä paikkoheittoa, kertoi Eliisa Hiltunen.

Veera Häkkinen kiitteli, että Liigan päättöpäivänä pelattiin vain mitalipelit.

– Oli kivaa, ettei tänään ollut enää kierrosta, pystyi keskittymään suoraan finaaleihin. Oli varmasti hyötyä, että pelasimme sekä semifinaalin että finaalin. Minä ainakin pelasimme samaa paikkaa molemmissa peleissä, Häkkinen sanoi.

Rikka Rautiainen kehuu Bayn joukkuepelaamista.

– Todella hyvin vedettiin tiiminä, puhuttiin avoimesti ja kyseltiin toisilta mitä mieltä on omasta heittämisestä. Jenni kampesi hienosti itsensä ylös, yleensä se on niin pienestä kiinni. Jennin onnistuminen sai muutkin rentoutumaan, kehuu Riikka Rautiainen.

Naisten SM-liigan karsintoja ei tänä keväänä pelata. Alun perin karsintoihin oli menossa viisi joukkuetta karsimaan. GB:n kakkosjoukkue ei voinut sääntöjen mukaan karsintoihin osallistua. Jäljelle jääneistä neljästä joukkueesta kaksi joukkuetta ilmoitti, ettei osallistu karsintaan. Näin ollen Helsingin Ke-Ro ja Tampereen TKK jatkavat naisten SM-liigassa myös ensi kaudella. ●

Naisten liigafinaalissa Lahden Bay voitti Porin Giantsin, joka tavoitteli jo neljättä mestaruuttaan putkeen.

Miesten liigamitalistit kaudella 2023–24: Vasemmalla hopeamitalistit Varkauden Mainarit, Keskellä mestaruutta juhlineet Tampereen TKK:n pelaajat ja oikealla liigan pronssimitalisti Helsingin GB.

Naisten SM-liigan mitalistit vasemmalta: hopeajoukkue Porin Giantsin, liigamestari Lahden Bay ja pronssille taistellut Raison Nasevat.

Jo noin 60 keilahallia käyttää www.varaavuoro.com ajanvarauskalenteria!

Maaliskuussa 2024 asiakkaat tekevät Varaavuoron kautta verkossa noin 30.000 varausta keilahalleihin!

Asiakkaan keskiostoksen ollessa 35,00€* (keilarata+kahvion tuotteet), saadaan maaliskuun yhteismyynniksi Varaavuoron kautta yli miljoona euroa.

Tämä tekee jokaista Varaavuoron kautta varattavissa olevaa rataa kohti keskimäärin lähes 2.000€ kuussa. Esim. kahdeksan rataiselle hallille tämä tekisi noin 16.000€/kk.

*Asiakkaan keskiostoksen arvo perustuu Joensuun Cosmicin todellisiin myyntilukuihin. Keskiostosten ja nettovarausten määrä vaihtelee halleittain.

Varaavuoron kalenteri keilahalleille:

- Kustantaa vain 17,90€/rata/kk+alv
- Ilmainen käyttötuki
- Ei muita kuluja

Tilaa nyt 2 kk ilmainen testijakso!

Suomen Varaavuoro Oy, Torikatu 31, 80100 Joensuu
Yhteyshenkilö: Tomi Väänänen, Puh. 050 558 8510
Sähköposti: tomi.vaananen@varaavuoro.fi
Tutustu osoitteessa: www.varaavuoro.com

Elämänmittainen kumppani kotonasi

finsoffat.fi

Meiltä saat sohvia, sänkyjä ja parasta palvelua. Valmistamme kaikki sohvamme käsityönä Keravan sohvatehtaalla ja myönnämme niille korkean laadun takeeksi 20 vuoden runko- ja joustintakuun. Olemme suunnitelleet, valmistaneet ja myyneet huonekaluja suomalaisten tarpeiden ja trendien mukaan jo yli viiden vuosikymmenen ajan. Tunnetemme suomalaisen kodin ja sen elämän, työskentelemme lähellä asiakkaitamme ja teemme joka päivä töitä sen eteen, että pystymme tarjoamaan parhaan vaihtoehdon kaikkiin elämänvaiheisiin.

Nyt myös
Helsingin
keskustassa!

FiNSOFFAT

FINSOFFAT HELSINKI
Kalevankatu 13, Helsinki

VANTAAN TEHTAANMYYMÄLÄ
Porttisuontie 4, Vantaa

KERAVAN TEHDAS JA TEHTAANMYYMÄLÄ
Huhtimontie 4, Kerava

INARIA®
— Millilleen.

Liukuovet ja kaapit millilleen!

INARIA®
100
FINNMIRROR OY 1923-2023
VUOTTA SUOMALAISTA TYÖTÄ

Unelmiesi liukuovikaapit ja liukuovet mittatilauksena

Kotimaiset Inaria-säilytysratkaisut valmistetaan aina millintarkkana mittatilaustyönä sinun kotiisi. Etsit sitten unelmiesi liukuovikaappia, erillisiä liukuovia tai tilanjakajia, toteutamme kaikenlaiset säilytys- ja tilanjakoratkaisut aina laadukkaasti, tyylikkäästi ja ennen kaikkea yksilöllisesti - paikoilleen asennettuna tietenkin.

Hoidamme korkealla ammattitaidolla ja ystävällisesti palvelen niin mittauksen, suunnittelun, valmistuksen kuin asennuksen. Millilleen.

Tervetuloa Inaria Studioon palveltavaksi! Ota yhteyttä ja tule käymään.

Inaria Studio Arabia

Toukolankatu 13
arabia@inaria.fi
Joni: 040 839 2468

Inaria Studio Munkkiniemi

Munkkiniemen puistotie 21
munkkiniemi@inaria.fi
Jani: 050 567 9006
Harri: 040 731 6483

LUE SATAVUOTIAS HISTORIAMME NETISSÄ: [INARIA100.FI](https://www.inaria100.fi)